

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 18 lipca 2025 r.

DZP.93.25.2023.PW

Decyzja Nr DZP-13/2025

- I. Na podstawie art. 13v ust. 1, ust. 2, ust. 2a i ust. 2b ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych¹, po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez MEDI&MORE spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Mysłowicach (KRS: 0000066774, NIP: 9542184194), obejmującego okres trzech kolejnych miesięcy: maj 2023 r., czerwiec 2023 r., lipiec 2023 r.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

1. stwierdza nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie obejmującym trzy kolejne miesiące: maj 2023 r., czerwiec 2023 r., lipiec 2023 r. przez MEDI&MORE spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Mysłowicach, to jest działanie naruszające zakaz, o którym mowa w art. 13b ust. 1 i ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych,
2. nakłada na MEDI&MORE spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Mysłowicach administracyjną karę pieniężną w wysokości 1 094 956,58 złotych (słownie: jeden milion dziewięćdziesiąt cztery tysięcy dziewięćset pięćdziesiąt sześć złotych 58/100), płatną do budżetu państwa.

¹ Ustawa z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (Dz.U. z 2023 poz. 1790), dalej: „ustawa o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych” lub „Ustawa”.

- II. Na podstawie art. 77 ust. 1 w związku z art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów² w związku z art. 13h ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych oraz art. 263 § 1 i art. 264 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego³ w związku z art. 13q ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

1. obciąża MEDI&MORE spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Mysłowicach kosztami niniejszego postępowania w wysokości 179,70 zł (słownie: sto siedemdziesiąt dziewięć złotych 70/100),
2. zobowiązuje MEDI&MORE spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Mysłowicach do zwrotu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kosztów postępowania w terminie 30 dni od dnia, w którym rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów stanie się ostateczne.

² Ustawa z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. z 2024 r. poz. 1616 ze zm.), dalej: „ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów”.

³ Ustawa z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2024 r. poz. 572 ze zm.), dalej: „Kodeks postępowania administracyjnego” lub „k.p.a.”.

Spis treści

I. Przebieg postępowania	4
II. Przedmiot postępowania	6
III. Ustalenia faktyczne	6
1. Strona postępowania	6
2. Podstawa dokonywanych ustaleń.....	7
3. Zakwestionowane świadczenia pieniężne	9
3.1. Świadczenia pieniężne w transakcjach handlowych	10
3.2. Terminy zapłaty Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych.....	12
3.3. Daty spełnienia Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych.....	15
3.4. Wartość Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych.....	15
IV. Ocena prawna.....	20
1. MEDI&MORE sp. z o.o. jako strona postępowania w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych i adresat zakazu, o którym mowa w art. 13b ust. 1 Ustawy	20
2. Przestanki ustalenia naruszenia zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania.....	21
2.1. Obowiązek zapłaty Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych.....	23
2.2. Wymagalność Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych	29
3. Stwierdzenie popełnienia deliktu administracyjnego przez Stronę postępowania	32
V. Kara pieniężna	33
1. Nałożenie administracyjnej kary pieniężnej	33
2. Przestanka odstąpienia od wymierzenia kary	37
3. Wymiar administracyjnej kary pieniężnej	41
3.1. Maksymalna wysokość kary pieniężnej	41
3.2. Miarkowanie kary pieniężnej	43
3.3. Wysokość kary pieniężnej	50
VI. Koszty postępowania.....	51
VII. Pouczenie.....	52

Uzasadnienie

I. Przebieg postępowania

- (1) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej także: „Prezes Urzędu”), działając na podstawie art. 13c ust. 3 Ustawy oraz danych przekazanych przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej przeprowadził analizę prawdopodobieństwa nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez MEDI&MORE sp. z o.o. z siedzibą w Mysłowicach (dalej także: „Strona” lub „Strona postępowania”).
- (2) Przeprowadzona przez Prezesa Urzędu analiza prawdopodobieństwa nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych dała podstawę do przyjęcia, że szacowana wartość świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez Stronę postępowania w okresie maj 2023 r., czerwiec 2023 r., lipiec 2023 r., może wyczerpywać przesłanki nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.
- (3) Działając na podstawie art. 13c ust. 2 i art. 13e ust. 2 w związku z art. 13b Ustawy Prezes Urzędu postanowieniem z 22 grudnia 2023 r. wszczął z urzędu postępowanie w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez MEDI&MORE sp. z o.o. z siedzibą w Mysłowicach obejmujące okres: maj 2023 r., czerwiec 2023 r., lipiec 2023 r.
- (4) Pismem z 8 stycznia 2024 r. Prezes Urzędu, działając na podstawie art. 13f ust. 1 i ust. 2 oraz art. 13g Ustawy, w celu pozyskania materiału dowodowego niezbędnego do ustalenia stanu faktycznego, wezwał Stronę postępowania do przekazania informacji i dowodów dotyczących zawieranych transakcji handlowych i rozliczeń z kontrahentami w okresie objętym postępowaniem, a także do przekazania informacji dotyczących okoliczności mających wpływ na wymiar kary, o których mowa w art. 13v ust. 7 oraz art. 13v ust. 2b Ustawy.
- (5) Pismami z 12 lutego 2024 r., 26 lutego 2024 r., 2 kwietnia 2024 r., 6 maja 2024 r. oraz 29 czerwca 2024 r. Strona postępowania odpowiedziała na wezwanie Prezesa Urzędu, przekazując żądane informacje i dowody, a w tym: tabelaryczne zestawienie informacji o świadczeniach pieniężnych wynikających z transakcji handlowych zawartych przez Stronę, w pliku MS Excel o nazwie „9542184194_2024_04_02” (dalej: „Tabela nr 1”), pliki JPK_V7 i JPK_WB oraz oświadczenie o statusie dużego przedsiębiorcy. W treści ww. pism Strona opisała [informacja prawnie chroniona].
- (6) Strona postępowania przywołała także szereg okoliczności, w tym [informacja prawnie chroniona].

- (7) W toku postępowania Prezes Urzędu wezwał kontrahentów Strony do złożenia oświadczeń w przedmiocie posiadanego statusu przedsiębiorcy, otrzymując w odpowiedzi stosowne oświadczenia.
- (8) W toku analizy informacji zawartych w Tabeli nr 1 oraz plikach JPK, Prezes Urzędu kolejnymi pismami z 5 czerwca 2024 r. oraz 21 listopada 2024 r. wezwał Stronę postępowania do złożenia dodatkowych wyjaśnień, przekazania informacji i przedłożenia dowodów niezbędnych do ustalenia stanu faktycznego, w szczególności w zakresie wymagalności analizowanych świadczeń pieniężnych oraz uzgodnionych z dostawcami w umowach warunków realizacji tych umów.
- (9) Przy pismach z 19 czerwca 2024 r., 2 stycznia 2025 r. oraz 3 lutego 2025 r. Strona przekazała dodatkowe informacje w zakresie dat zawarcia umów, dat dostaw towarów lub wykonania usług, uzgodnionych z kontrahentami terminów zapłaty oraz przedłożyła umowy handlowe, korespondencje z kontrahentami oraz ewidencje dostaw, stanowiące dowody w ww. zakresie.
- (10) W treści ww. pism Strona zawarła dodatkowe wyjaśnienia, informując, że [informacja prawnie chroniona].
- (11) Działając stosownie do treści art. 10 § 1 k.p.a., pismem z 14 kwietnia 2025 r. Prezes Urzędu zawiadomił Stronę o możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i dokonanych ustaleń. Jednocześnie, Prezes Urzędu, kierując się treścią art. 9 k.p.a. przedstawił Stronie ustalenia faktyczne w zakresie naruszenia zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych i poinformował Stronę postępowania o zamiarze nałożenia na nią kary.
- (12) Pismem z 12 maja 2025 r. Strona postępowania wniosła zastrzeżenia co do ustaleń Prezesa Urzędu dotyczących 48 świadczeń pieniężnych spełnionych po terminie lub niespełnionych w okresie objętym postępowaniem, opisanych w treści zawiadomienia z 14 kwietnia 2025 r. i zaprezentowanych w tabelach załączonych do zawiadomienia, w zakresie wskazanej długości opóźnienia w ich spełnieniu. Ponadto, Strona zakwestionowała ustalenia Prezesa Urzędu dotyczące wartości świadczeń pieniężnych spełnionych po terminie i niespełnionych w okresie objętym postępowaniem, w zakresie [informacja prawnie chroniona].
- (13) Ponadto, Strona wskazała, że w jej ocenie zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 13v ust. 7 Ustawy, a zatem wystąpiły obiektywne, zewnętrzne czynniki o charakterze siły wyższej w postaci wojny w Ukrainie, która przyczyniła się do wzrostu inflacji i kosztów operacyjnych, gwałtownego wzrostu stóp referencyjnych oraz wzrostu kosztów finansowania zewnętrznego. Strona wskazała również na okoliczność wynikającą z ustaleń Prezesa Urzędu,

którą organ powinien rozważyć - w ramach uznania administracyjnego - jako przesłankę fakultatywnego odstąpienia od nałożenia kary, wynikającą z brzmienia art. 13v ust. 1 Ustawy. Okoliczność powyższą stanowi - w ocenie Strony - [informacja prawnie chroniona]. Dodatkowym argumentem przemawiającym - w ocenie Strony - za nienakładaniem na nią kary w ramach uznania administracyjnego przysługującego Prezesowi Urzędu na mocy art. 13v ust. 1 Ustawy, jest również fakt, że powstałe opóźnienia w spełnianiu świadczeń pieniężnych nie były skutkiem umyślnego działania i świadomego łamania obowiązków płatniczych, lecz spowodowane były nieterminowym spełnianiem świadczeń pieniężnych wobec Strony postępowania przez kontrahentów.

- (14) Obok powyższej argumentacji w zakresie wnioskowanego odstąpienia od nałożenia kary, Strona wskazała także na okoliczności, które - alternatywnie - winny zostać przez Prezesa Urzędu uwzględnione na jej korzyść jako łagodzące, w celu obniżenia wysokości nakładanej kary pieniężnej. W tym zakresie Strona postępowania wskazała na szereg okoliczności, w tym: [informacja prawnie chroniona].

II. Przedmiot postępowania

- (15) Przedmiotem niniejszego postępowania było ustalenie, czy w okresie objętym postępowaniem, tj. w trzech następujących po sobie miesiącach: maj, czerwiec, lipiec 2023 r. Strona postępowania nadmiernie opóźniała się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w rozumieniu art. 13b ust. 2 Ustawy, a zatem ustalenie, czy doszło do naruszenia przez nią zakazu administracyjnego, o którym mowa w art. 13b ust. 1 Ustawy. W tym celu konieczne było ustalenie sumy wartości świadczeń pieniężnych wymagalnych w okresie objętym postępowaniem, które Strona spełniła po terminie w okresie objętym postępowaniem, albo których nie spełniła w tym okresie, pomimo upływu terminu zapłaty.

III. Ustalenia faktyczne

1. Strona postępowania

- (16) Prezes Urzędu ustalił, że MEDI&MORE sp. z o.o. z siedzibą w Mysłowicach jest spółką prawa handlowego wpisaną do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem KRS 0000066774. Jej głównym przedmiotem działalności jest sprzedaż hurtowa wyrobów farmaceutycznych i medycznych (PKD 46.46.Z). Kapitał zakładowy MEDI&MORE sp. z o.o. należy w większości do [informacja prawnie chroniona] tj. podmiotów prywatnych. Od daty wszczęcia niniejszego postępowania do daty wydania

niniejszej decyzji uległa zmianie firma, pod którą Strona postępowania działa - z Medicare-Galenica sp. z o.o. na MEDI&MORE sp. z o.o.

Dowody:

- Odpis aktualny z rejestru przedsiębiorców KRS według stanu na dzień 22 grudnia 2023 r. [001]
- Odpis pełny z rejestru przedsiębiorców KRS według stanu na dzień 17 lipca 2025 r. [061]

- (17) Prezes Urzędu przyjął, że w odniesieniu do transakcji handlowych poddanych analizie w toku postępowania, Strona posiadała status dużego przedsiębiorcy. Prezes Urzędu oparł się przy tym o treść oświadczenia złożonego przez Stronę, gdyż nie budziło ono jego wątpliwości co do zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy.

Dowód: Oświadczenie Strony z 15 stycznia 2023 r., przekazane do tut. Urzędu 12 lutego 2024 r. [008]

- (18) Prezes Urzędu ustalił również, że do dnia wydania niniejszej decyzji na portalu publicznym Krajowego Rejestru Zadłużonych Ministerstwa Sprawiedliwości (<https://krz.ms.gov.pl/>) nie obwieszczano: o złożeniu wniosku o ogłoszenie upadłości Strony postępowania, o ogłoszeniu jej upadłości, czy też otwarciu w stosunku do niej postępowania restrukturyzacyjnego. Również w Dziale 6 w Rubrykach 5-7 odpisu z rejestru przedsiębiorców KRS Strony brak wzmianki o postępowaniu upadłościowym, restrukturyzacyjnym czy naprawczym.

2. Podstawa dokonywanych ustaleń

- (19) Punktem wyjścia dla dokonywanych ustaleń faktycznych były informacje dotyczące świadczeń pieniężnych wynikających z zawartych przez Stronę postępowania transakcji handlowych. Informacje te zostały przedstawione przez Stronę na żądanie Prezesa Urzędu w trybie art. 13f Ustawy w formie Tabeli nr 1 zawartej w pliku MS Excel pod nazwą „9542184194_2024_04_02” (dalej: „Tabela nr 1”) załączonej do pisma Strony postępowania z 2 kwietnia 2024 r.
- (20) Należy podkreślić, że zwrócenie się do Strony o przekazanie powyższych danych i informacji było uzasadnione okolicznością, że dotyczą one faktów, co do których Strona postępowania posiada kompletną wiedzę, możliwą do przekazania w formie i strukturze wskazanej przez Prezesa Urzędu.
- (21) Informacje zawarte w Tabeli nr 1 podlegały weryfikacji w oparciu o dowody przedłożone przez Stronę postępowania w odpowiedzi na wezwania Prezesa Urzędu, w szczególności: dane z jej ewidencji i deklaracji podatkowej (przesłane tut. organowi w formie plików JPK_V7), dane zawarte w wyciągach bankowych (przesłane tut. organowi w formie plików

JPK_WB) oraz umowy, dokumenty zamówień i ewidencje dostaw, a także potwierdzenia przelewów. Nadto, Prezes Urzędu ustalał statusy kontrahentów Strony postępowania na podstawie złożonych przez nich oświadczeń dotyczących posiadanych statusów przedsiębiorcy w latach 2022 i 2023. Prezes Urzędu oparł również swoje ustalenia o informacje z publicznie dostępnych rejestrów i baz (np. KRS, CEIDG), jak również publikowane na stronie internetowej Narodowego Banku Polskiego ogłoszenia dotyczące średnich kursów walut.

(22) Analizując zebrany w sprawie materiał dowodowy Prezes Urzędu miał na względzie zakres przedmiotowy określony w wezwaniu z 8 stycznia 2024 r., w tym odnoszący się do świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych zawartych od 8 grudnia 2022 r., a także przywołane poniżej przepisy Ustawy wskazujące, które świadczenia pieniężne lub inne świadczenia o charakterze pieniężnym nie podlegają analizie w niniejszym postępowaniu, w tym:

- 1) art. 3 pkt 1 i 2 Ustawy, który stanowi, że przepisów Ustawy nie stosuje się do długów objętych postępowaniami prowadzonymi na podstawie ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. - Prawo upadłościowe (Dz.U. z 2025 r. poz. 614) oraz ustawy z dnia 15 maja 2015 r. - Prawo restrukturyzacyjne (Dz.U. z 2024 r. poz. 1428) odpowiednio od dnia ogłoszenia upadłości albo od dnia otwarcia postępowania restrukturyzacyjnego oraz umów, na podstawie których są wykonywane czynności bankowe w rozumieniu przepisów art. 5 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe (Dz.U. z 2024 r. poz. 1646, ze zm.);
- 2) art. 13b ust. 4 Ustawy, który stanowi, że przy ustalaniu wystąpienia nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych Prezes Urzędu pomija:
 - a) niespełnione oraz spełnione po terminie świadczenia pieniężne, których termin spełnienia upłynął wcześniej niż 2 lata przed dniem wszczęcia postępowania;
 - b) transakcje handlowe, których wyłącznymi stronami są podmioty należące do tej samej grupy kapitałowej⁴;
 - c) transakcje handlowe zawierane w zakresie działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, o których mowa odpowiednio w art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej

i w przypadku zidentyfikowania takich świadczeń w zebranym materiale dowodowym, wyłączył je z dalszej analizy.

⁴ Grupa kapitałowa - w rozumieniu art. 4 pkt 14 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oznacza wszystkich przedsiębiorców, którzy są kontrolowani w sposób bezpośredni lub pośredni przez jednego przedsiębiorcę, w tym również tego przedsiębiorcę.

(23) Mając na uwadze ramy czasowe niniejszego postępowania oraz brzmienie art. 13b ust. 2 Ustawy, z którego wynika, że zakaz nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych dotyczy wymagalnych świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie, dokonując ustalenia sumy wartości tych świadczeń w niniejszym postępowaniu, Prezes Urzędu pominął w szczególności, następujące świadczenia pieniężne wskazane przez Stronę w Tabeli nr 1:

- 1) świadczenia pieniężne, co do których ustalił, że zostały spełnione w całości przed okresem objętym postępowaniem, tj. przed 1 maja 2023 r.,
- 2) świadczenia pieniężne, co do których ustalił, że stały się wymagalne po okresie objętym postępowaniem, tj. te, których termin zapłaty przypadał 31 lipca 2023 r. lub później,
- 3) świadczenia pieniężne spełnione w terminie.

Dowody:

- Tabela nr 1 stanowiąca załącznik do pisma Strony z dnia 2 kwietnia 2024 r. [012.02]
- Faktury VAT [046.07-046.13, 053.06]
- Pliki JPK_WB stanowiące załączniki do pisma Strony z dnia 12 lutego 2024 r. [008.01]
- Pliki JPK_V7 stanowiące załączniki do pisma Strony z dnia 12 lutego 2024 r. [008.01]

3. Zakwestionowane świadczenia pieniężne

(24) Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego Prezes Urzędu ustalił, które świadczenia pieniężne wymagalne w okresie objętym postępowaniem Strona postępowania spełniła po terminie zapłaty albo nie spełniła do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem, pomimo upływu terminu zapłaty (dalej: „Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne”).

(25) Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne zostały zaprezentowane w Tabelach A i B stanowiących załączniki do niniejszej decyzji. Tabela A zawiera wykaz świadczeń pieniężnych spełnionych po terminie i niespełnionych przez Stronę w okresie objętym postępowaniem, co do których terminowość ich spełnienia została oceniona względem terminu zapłaty uzgodnionego z kontrahentem w umowie. Tabela B zawiera wykaz świadczeń pieniężnych spełnionych po terminie i niespełnionych przez Stronę w okresie objętym postępowaniem, co do których terminowość ich spełnienia została oceniona względem terminu zapłaty ustalonego na podstawie art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy, w związku ze stosowaniem przez Stronę postępowania umownych terminów zapłaty naruszających art. 7 ust. 2a Ustawy.

(26) Tabele A i B identyfikują każde Zakwestionowane Świadczenie Pieniężne poprzez wskazanie: numeru identyfikacji podatkowej (NIP) kontrahenta Strony postępowania - dostawcy

towarów lub usług, numeru faktury potwierdzającej dostawę towaru lub usługi, daty zakupu, terminu zapłaty obowiązującego Stronę, daty spełnienia przez Stronę świadczenia pieniężnego na rzecz dostawcy, jeżeli zostało ono spełnione w okresie objętym postępowaniem, wartości i waluty świadczenia pieniężnego wynikającego z faktury oraz wartości tego świadczenia, które Prezes Urzędu ustalił jako spełnione po terminie lub niespełnione w okresie objętym postępowaniem, właściwego kursu waluty obcej dla świadczeń pieniężnych wyrażonych w walucie obcej. Każde Zakwestionowane Świadczenie Pieniężne posiada również przypisaną liczbę porządkową nadaną mu przez Stronę postępowania w Tabeli nr 1. Ponadto, dla każdego Zakwestionowanego Świadczenia Pieniężnego wskazana została liczba dni opóźnienia w jego spełnieniu wraz z odpowiednią grupą opóźnień od WŚ1 do WŚ5, o których mowa w art. 13v ust. 2 Ustawy.

3.1. Świadczenia pieniężne w transakcjach handlowych

- (27) Zgodnie z definicją ustawową zawartą w art. 4 pkt 1a Ustawy - świadczeniem pieniężnym jest wynagrodzenie za dostawę towaru lub wykonanie usługi w transakcji handlowej, czyli w umowie, której przedmiotem jest odpłatna dostawa towaru lub odpłatne świadczenie usługi, jeżeli strony, o których mowa w art. 2 Ustawy, zawierają ją w związku z wykonywaną działalnością (art. 4 pkt 1 Ustawy).
- (28) Na podstawie firm i form prawnych kontrahentów oraz ich numerów identyfikacji podatkowej (NIP) wskazanych w Tabeli nr 1 i zweryfikowanych w ewidencji podatkowej (JPK_V7), a także w oparciu o dane publicznie dostępne w rejestrach przedsiębiorców (KRS, CEIDG), Prezes Urzędu ustalił, że kontrahentami Strony postępowania w transakcjach handlowych, z których wynikają Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne były podmioty, do których stosuje się przepisy Ustawy (art. 2).

Dowody:

- Tabela nr 1 stanowiąca załącznik do pisma Strony z 2 kwietnia 2024 r. [012.02]
 - Umowy z kontrahentami [046.05, 046.14, 053.04, 053.05]
 - Faktury VAT [046.07-046.13, 053.06]
 - Pliki JPK_V7 [008.01]
- (29) Na tej samej podstawie Prezes Urzędu ustalił również, że w nazwach kontrahentów, wskazanych w Tabelach A i B nie znajdują się oznaczenia: „bank”, „kasa”, „kasa oszczędnościowo-kredytowa”, „unia kredytowa”. Żaden z kontrahentów nie znajduje się też w zestawieniu notyfikacji dotyczących działalności instytucji kredytowych na terytorium RP poprzez oddział, publikowanym przez Komisję Nadzoru Finansowego na stronie:

https://www.knf.gov.pl/podmioty/Podmioty_sektora_bankowego/zestawienie_notyfikacji_dot_dzialnosci_instucji_kredytowych_na_terytorium_RP_poprzez_oddzial.

- (30) Nadto, z analizy tej wynika, że w firmie żadnego z kontrahentów wskazanych w Tabeli A i B nie ma następujących oznaczeń: „towarzystwo ubezpieczeń”, „zakład ubezpieczeń”, „towarzystwo ubezpieczeń i reasekuracji” albo „zakład ubezpieczeń i reasekuracji” oraz odpowiednich skrótów: „TU”, „ZU”, „TUiR” albo „ZUiR”; „towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych” i skrótu: „TUW”; „towarzystwo reasekuracji”, „towarzystwo reasekuracyjne” albo „zakład reasekuracji” oraz skrótów: „TR” albo „ZR”; „towarzystwo reasekuracji wzajemnej” oraz skrótu: „TRW”.
- (31) Prezes Urzędu ustalił również, że kontrahenci Strony wskazani w Tabeli A i B nie należą do tej samej, co Strona grupy kapitałowej. W tym zakresie, Prezes Urzędu oparł swe ustalenia na pochodzącej od Strony informacji o podmiotach należących do tej samej grupy kapitałowej. Prezes Urzędu uznał te informacje za wiarygodne, bowiem to Strona posiada najlepszą wiedzę o swych relacjach z innymi przedsiębiorcami, z których mogą wynikać uprawnienia dające jej możliwość wywierania decydującego wpływu na decyzje innych podmiotów lub dające innym przedsiębiorcom możliwość wywierania decydującego wpływu na decyzje Strony postępowania albo pozostawania z innymi przedsiębiorcami w takiej relacji w stosunku do przedsiębiorcy, w której wywiera on decydujący wpływ na Stronę i tych innych przedsiębiorców.

Dowód: Lista podmiotów grupy MEDICARE stanowiąca załącznik do pisma z 2 stycznia 2025 r. [052.02].

- (32) Z zebranego materiału dowodowego, w szczególności: informacji podanych przez Stronę w Tabeli nr 1, treści przedłożonych przez nią zamówień i umów oraz danych z ewidencji podatkowej (w formie plików JPK_V7) wynika również, że wszystkie Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne wynikają z umów, w których uzgodniono zapłatę sumy pieniężnej w zamian za spełnienie świadczenia niepieniężnego, tj. dostawę towaru lub wykonanie usługi. Wszystkie Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne wynikają zatem z umów o charakterze odpłatnym. Fakt wystawienia przez kontrahentów faktur VAT potwierdzających zawarcie tych umów, ujęcie ich w ewidencji podatkowej i przesłanie przez Stronę do urzędu skarbowego w formie plików JPK_V7, świadczą również o zawarciu tych umów w związku z prowadzoną przez strony tych umów działalnością.

Dowody:

- Tabela nr 1 stanowiąca załącznik do pisma Strony z dnia 12 lutego 2024 r. [012.02]
- Umowy z kontrahentami [046.05, 046.14, 053.04, 053.05]
- Faktury VAT [046.07-046.13, 053.06]

– Pliki JPK_V7 [008.01]

- (33) Jednocześnie, biorąc pod uwagę powyższe dowody, Prezes Urzędu ustalił, że umowy, z których wynikał obowiązek zapłaty Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych, nie obejmowały czynności bankowych, o których mowa w art. 5 Prawa bankowego, ani nie były zawierane w zakresie działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej.
- (34) Nadto, na podstawie informacji o dacie dostawy towaru podanej przez Stronę w załącznikach nr 1 i 7 do pisma z 3 lutego 2025 r. Prezes Urzędu ustalił w odniesieniu do każdego z Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych, że Strona otrzymała świadczenia niepieniężne, w zamian za które zastrzeżone zostały świadczenia pieniężne wymienione w Tabelach A i B. Jako że podane przez Stronę informacje - w świetle zgromadzonych w sprawie dowodów - nie budziły wątpliwości Prezesa Urzędu, kwestia ta nie wymagała dalszych wyjaśnień. Powyższe pozwala na przyjęcie, że wszystkie Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne stanowią wynagrodzenie za otrzymany przez Stronę towar lub wykonaną na jej rzecz usługę.

Dowody:

- Tabela stanowiąca załącznik nr 1 do pisma Strony z 3 lutego 2025 r. [053.02]
- Rejestry dostaw stanowiące załącznik nr 7 do pisma Strony z 3 lutego 2025 r. [053.08]

- (35) Na podstawie udzielonych przez Stronę szczegółowych wyjaśnień i przedłożonych dowodów, Prezes Urzędu ustalił, że transakcje handlowe, z których wynikają Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne, zostały zawarte po 8 grudnia 2022 r.

Dowody:

- Umowy [046.05, 046.14, 053.04, 053.05]
- Faktury [046.07-046.13, 053.06]

- (36) Biorąc pod uwagę powyższe, Prezes Urzędu ustalił, że wszystkie Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne zaprezentowane w Tabelach A i B stanowią świadczenia pieniężne w transakcjach handlowych, o których mowa w art. 4 pkt 1a Ustawy.

3.2. Terminy zapłaty Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych

- (37) Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Prezes Urzędu ustalił, że Strona postępowania uzgodniła z kontrahentami zapłatę Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych w terminach wskazanych w Tabelach A i B w kolumnach pod nazwą „Termin zapłaty wg umowy (z uwzględnieniem art. 115 k.c.)”.

Dowody:

- Tabela nr 1 stanowiąca załącznik do pisma Strony z dnia 2 kwietnia 2024 r. [012.02]

- Umowy z kontrahentami [046.05, 046.14, 053.04, 053.05]
- Faktury VAT [046.07-046.13, 053.06]

- (38) Dokonując ustaleń w zakresie terminów zapłaty uzgodnionych przez strony transakcji handlowych, Prezes Urzędu wziął pod uwagę w pierwszej kolejności terminy zapłaty wskazane przez Stronę w kolumnie K Tabeli nr 1.
- (39) W odniesieniu do każdego Zakwestionowanego Świadczenia Pieniężnego Prezes Urzędu zweryfikował informacje wskazane w kolumnie K Tabeli nr 1 z treścią przedłożonych przez Stronę umów, a także treścią faktur VAT stanowiących potwierdzenie zawarcia umów ze wskazanymi kontrahentami. Na tej podstawie Prezes Urzędu ustalił, że terminy zapłaty wskazane przez Stronę w Tabeli nr 1 są prawidłowe i nie dokonywał w tym zakresie odmiennych ustaleń.
- (40) W przypadku, w którym umowny termin zapłaty wskazany przez Stronę postępowania przypadł na dzień uznany ustawowo za wolny od pracy lub na sobotę, Prezes Urzędu przyjął w swoich ustaleniach, że terminem zapłaty był następny dzień, który nie był dniem wolnym od pracy ani sobotą - stosownie do treści art. 115 Kodeksu cywilnego⁵.
- (41) Prezes Urzędu ustalił, że kontrahentami Strony postępowania w transakcjach handlowych, z których wynikają Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne, obok przedsiębiorców dużych, byli również mikroprzedsiębiorcy, mali- i średni przedsiębiorcy (dalej „MŚP”). Prezes Urzędu dokonał tych ustaleń na podstawie informacji przekazanych przez Stronę postępowania, jak również na podstawie oświadczeń złożonych przez kontrahentów Strony postępowania, a dodatkowo zweryfikował powyższe informacje na podstawie ogólnodostępnych danych zawartych w rejestrach przedsiębiorców i sprawozdaniach finansowych oraz informacji widniejących na stronach internetowych przedsiębiorców .

Dowody:

- Tabela nr 1 stanowiąca załącznik do pisma Strony z 2 kwietnia 2024 r. [012.02]
 - [informacja prawnie chroniona]
- (42) W przypadku Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych wskazanych w Tabeli B, tj. świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych zawartych z kontrahentami posiadającymi status MŚP, w których uzgodnione przez strony tych umów terminy zapłaty przekraczały 60 dni liczonych od daty doręczenia Stronie faktury, Prezes Urzędu stosował art. 13 ust. 2 Ustawy, który stanowi, że zamiast postanowień umowy ustalających termin zapłaty z naruszeniem art. 7 ust. 2a Ustawy stosuje się termin zapłaty 60 dni liczonych od

⁵ Ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 r.- Kodeks cywilny (Dz.U. z 2024 r. poz. 1061 ze zm.), dalej: „k.c.”.

dnia doręczenia dłużnikowi faktury lub rachunku, potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi.

- (43) Z informacji przekazanych przez Stronę postępowania oraz zgromadzonych w sprawie dowodów wynika, że w odniesieniu do świadczeń pieniężnych zaprezentowanych w Tabeli B nie wystąpiły przypadki określone w art. 7 ust. 4 Ustawy tj. takie, gdy nie jest możliwe ustalenie dnia doręczenia faktury lub rachunku potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi albo gdy faktura lub rachunek zostały doręczone przed dostawą towaru lub wykonaniem usługi, ani przypadki o których mowa w art. 9 ust. 2 Ustawy, tj. sytuacje, w których strony transakcji handlowej przewidziały w umowie zbadanie towaru lub usługi celem potwierdzenia zgodności towaru lub usługi z umową i Strona otrzymała fakturę lub rachunek, potwierdzające dostawę towaru lub wykonanie usługi, przed dniem rozpoczęcia badania towaru lub usługi lub w trakcie tego badania. Nadto, w piśmie z 3 lutego 2025 r. Strona wyjaśniła, iż [informacja prawnie chroniona].

Dowody:

- Umowy z kontrahentami [046.05, 046.14, 053.04, 053.05]
- Pismo Strony postępowania z 3 lutego 2025 r. [053.01]

- (44) Wobec powyższego, w Tabeli B terminy zapłaty wynikające z zawartych umów, Prezes Urzędu zastąpił terminem 60 dni liczonym od daty doręczenia Stronie faktury (z uwzględnieniem art. 115 k.c.) i względem tak ustalonego maksymalnego terminu zapłaty obliczył długość okresu opóźnienia.
- (45) Strona nie wykazała również w odniesieniu do żadnego z Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych istnienia ustawowego lub umownego prawa do wstrzymania się z zapłatą, czy też wstrzymania lub zawieszenia biegu uzgodnionych terminów zapłaty, ani nie wykazała istnienia sporu co do wysokości zobowiązania do zapłaty. Potwierdza to istnienie obowiązku zapłaty tych świadczeń w terminach zapłaty uzgodnionych przez strony transakcji handlowych.
- (46) Biorąc pod uwagę opisane powyżej ustalenia, dokonane w oparciu o zgromadzone w sprawie dowody, Prezes Urzędu przyjął, że wszystkie Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne były wymagalne w okresie objętym postępowaniem, a Strona postępowania była zobowiązana do ich zapłaty w terminach wskazanych w Tabelach A i B.
- (47) Na podstawie tak ustalonych terminów zapłaty Prezes Urzędu dokonywał dalszych ustaleń w toku postępowania, tj. dat zapłaty oraz długości opóźnienia.

3.3. Daty spełnienia Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych

- (48) Wszystkie Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne, które zostały spełnione w okresie objętym postępowaniem, spełniane były przelewem bankowym, w związku z tym w kolumnie I Tabeli A oraz w kolumnie K Tabeli B pod nazwą „Data spełnienia świadczenia pieniężnego” jako datę spełnienia Zakwestionowanego Świadczenia Pieniężnego wskazano datę operacji na rachunku bankowym Strony postępowania, zgodnie z informacjami zawartymi w plikach JPK_WB. Ustalenia Prezesa Urzędu w tym zakresie były spójne z informacjami podanymi przez Stronę w Tabeli nr 1.

Dowód:

- Pliki JPK_WB [008.01]

- (49) W odniesieniu do Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych, co do których Strona nie przedstawiła dowodów ich spełnienia w okresie objętym postępowaniem, Prezes Urzędu uznał, że świadczenia te nie zostały spełnione przez Stronę w okresie objętym postępowaniem. W tych przypadkach w kolumnie I Tabeli A oraz kolumnie K Tabeli B widnieje znak „-”.
- (50) Porównując tak ustalone daty spełnienia Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych lub fakt braku ich zapłaty w okresie objętym postępowaniem (kolumna I Tabeli A oraz kolumna K Tabeli B) z terminami zapłaty świadczeń pieniężnych (kolumna H Tabeli A i kolumna J Tabeli B), Prezes Urzędu ustalił, że wszystkie świadczenia pieniężne ujęte w Tabelach A i B zostały spełnione po upływie obowiązujących Stronę postępowania terminów zapłaty albo nie zostały spełnione mimo upływu terminu zapłaty.

3.4. Wartość Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych

- (51) Prezes Urzędu ustalił, że Strona postępowania była zobowiązana do zapłaty na rzecz kontrahentów wynagrodzenia w wysokości wynikającej z zawartych z nimi umów i wystawionych na ich podstawie dokumentów do celów podatkowych (dowodów księgowych), w tym w szczególności faktur VAT, wskazanych przez Stronę w Tabeli nr 1, a także w ewidencji JPK_V7.

Dowody:

- Tabela nr 1 [012.02]
- Pliki JPK_V7 [008.01]
- Faktury VAT [046.07-046.13, 053.06]

- (52) W odniesieniu do części Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych Prezes Urzędu ustalił, że wartość wymagalnego świadczenia pieniężnego spełnionego po terminie lub niespełnionego w okresie objętym postępowaniem była mniejsza od wartości tego świadczenia wynikającej z faktury dokumentującej daną transakcję handlową.
- (53) W tych przypadkach, Prezes Urzędu uwzględnił te różnice ustalając wartość każdego z Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych wskazaną w Tabelach A i B oraz każdorazowo stosując przy takim świadczeniu odpowiednią adnotację w kolumnie „Kategoria zdarzenia”:
- „w części spełnione w terminie” - w przypadkach, w których Prezes Urzędu ustalił, że część danego świadczenia pieniężnego wynikającego z faktury została przez Stronę spełniona w terminie;
 - „uwzględniono korektę” - w przypadkach, w których wartość świadczenia pieniężnego została zmniejszona na podstawie wystawionych przez dostawców faktur korygujących wynikających z [informacja prawnie chroniona].
- (54) Jednocześnie, Prezes Urzędu wskazuje, że ustalając wartości Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych, nie pomniejszał w analogiczny sposób jak opisany powyżej, wartości poszczególnych świadczeń pieniężnych wynikających z pierwotnych faktur zakupu, do których wystawione zostały faktury korygujące z tytułu [informacja prawnie chroniona].
- (55) Przypadki, w których Prezes Urzędu nie pomniejszył świadczeń pieniężnych wynikających z faktur pierwotnych, do których zostały wystawione faktury korygujące zostały opisane adnotacją [informacja prawnie chroniona] w kolumnie „Kategoria zdarzenia” Tabeli A.
- (56) W toku postępowania Prezes Urzędu ustalił, iż w przypadku [informacja prawnie chroniona].
- Dowody:**
- Umowy z kontrahentami [046.05, 046.14, 053.04, 053.05]
 - Pismo Strony z 26 lutego 2024 r. [009.01]
 - Pismo Strony z 19 czerwca 2024 r. [046.01]
 - Tabela stanowiąca załącznik nr 1 do pisma Strony z 19 czerwca 2024 r. pn. „Uzupełniony plik „Załącznik nr 1 - tabela korekty”” [046.02].
 - Faktura VAT [informacja prawnie chroniona] stanowiąca załącznik nr 3 do pisma Strony z 26 lutego 2024 r. [009.02]
 - Faktury VAT [informacja prawnie chroniona] stanowiące załącznik nr 3 do pisma Strony z 12 maja 2025 r. [0.57].
- (57) Strona w toku postępowania wskazała w tabeli załączonej do pisma z 6 maja 2024 r. faktury korygujące wystawione do poszczególnych faktur pierwotnych, podając w kolumnie P tej tabeli wartość świadczenia pieniężnego wynikającego z faktury korygującej. Natomiast

w tabeli załączonej do pisma Strony z 19 czerwca 2024 r. Strona dodatkowo wskazała przyczynę wystawienia faktury korygującej określając ją jako [informacja prawnie chroniona]. Czyniąc ustalenia w niniejszej sprawie Prezes Urzędu przyjął założenie, iż Strona prawidłowo zidentyfikowała i przedstawiła w tabeli przyczyny wystawienia faktur korygujących. Zdaniem Prezesa Urzędu informacje podane przez Stronę są miarodajne w tym zakresie albowiem Strona posiada najpełniejszą wiedzę co do tej okoliczności.

Dowody:

- tabela stanowiąca załącznik nr 1 do pisma Strony z 6 maja 2024 r. [038.02]
- tabela stanowiąca załącznik nr 1 do pisma Strony z 19 czerwca 2024 r. [046.02]

- (58) Uzasadniając swoje stanowisko Prezes Urzędu w pierwszej kolejności wyjaśnia, iż kwestię faktur korygujących reguluje art. 106j ustawy z dnia 7 kwietnia 2022 r. o podatku od towarów i usług⁶, wskazując w jakich przypadkach dokonuje się korekty faktur i jakie elementy zawiera faktura korygująca.
- (59) W dalszej kolejności wyjaśnić należy, iż faktury korygujące mogą być wystawione z dwóch powodów⁷:
- błędu lub pomyłki na fakturze pierwotnej, tj. gdy dana przyczyna istniała, a zatem była już znana w momencie wystawienia pierwotnej faktury sprzedaży (przyczyna o charakterze pierwotnym), np. błędnie wpisana ilość sprzedanego towaru/usługi czy błędnie wskazana cena jednostkowa towaru/usługi,
 - wystąpienia nowych okoliczności nieistniejących w momencie wystawienia faktury pierwotnej (przyczyna o charakterze wtórnym). Przyczyną o charakterze wtórnym może być w szczególności udzielenie przez dostawcę różnego rodzaju rabatów po dokonanej sprzedaży. W niniejszej sprawie [informacja prawnie chroniona].
- (60) W odniesieniu do faktur korygujących [informacja prawnie chroniona].
- (61) Tym samym, wystawione przez kontrahentów Strony, pierwotne faktury sprzedaży były wystawione w sposób prawidłowy, co oznacza, że ceny wskazane w fakturach pierwotnych były cenami, które na moment wystawienia faktur pierwotnych, były prawidłowe i odpowiadały ustalonym cenom wskazanym w umowach, a w konsekwencji odzwierciedlały prawdziwe zdarzenia gospodarcze. Strona miała zatem obowiązek zapłaty w umówionym terminie kwoty wynikającej z otrzymanej faktury pierwotnej, natomiast wystawcy tych faktur mieli podstawy oczekiwać zapłaty za dostarczony towar tylko i wyłącznie w kwocie wskazanej na fakturach pierwotnych. W konsekwencji brak jest podstaw do modyfikacji

⁶ Dz.U. z 2025 r. poz. 775, dalej: „ustawa o VAT”.

⁷ Tak uzasadnienie wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 15 lutego 2023 r. (I FSK 2172/19, Legalis nr 2900425).

danego zdarzenia gospodarczego, a otrzymanie przez odbiorcę faktury korygującej [informacja prawnie chroniona].

- (62) Następnie, odnosząc się do sposobu rozliczania wzajemnych należności stron umowy handlowej, należy wskazać, że wystawcy faktur korygujących dopuszczają w relacjach gospodarczych różne formy rozliczania faktury korygującej, wskazując je chociażby na wystawionej fakturze korygującej (np. kompensata, przelew, do zwrotu). Wymaga podkreślenia, że rozliczenie faktury korygującej z pozostałymi należnościami wobec tego samego dostawcy, czyli tzw. kompensata wzajemnych wierzytelności powoduje, że wystawca i nabywca wzajemnie rozliczają swoje należności, bez zmiany wartości pierwotnej świadczenia pieniężnego wskazanego na fakturze pierwotnej, gdyż od początku zaistniałe zdarzenie gospodarcze, wskazane na fakturze pierwotnej, odzwierciedlało prawdę materialną nieobarczoną żadnym błędem, tzn. ustalone w umowie między stronami transakcji handlowej warunki zakupu, zostały prawidłowo zaprezentowane w wystawionym pierwotnym dowodzie sprzedaży. Rozliczenie wzajemnych należności, czy to w przelewie zbiorczym, czy też w postaci ujęcia należności w kompensacie, jest praktyką powszechnie stosowaną, w celu uniknięcia przepływów pieniężnych między wzajemnymi wierzycielami i nie budzi żadnych wątpliwości.
- (63) Powyższe stanowisko Prezesa Urzędu znajduje potwierdzenie w wyjaśnieniach Strony zawartych w piśmie z 6 maja 2024 r. o treści: [informacja prawnie chroniona].
- (64) Stanowisko Strony, jakoby skutek wystawienia faktur korygujących zmniejszeniu ulegała wysokość zobowiązań Strony wynikających z faktur pierwotnych, jest nieuzasadnione także z tego powodu, iż [informacja prawnie chroniona].

Dowody:

- Pismo Strony z 26 lutego 2024 r. [009.01].
 - Faktura VAT [informacja prawnie chroniona] stanowiąca załącznik nr 3 do pisma Strony z 26 lutego 2024 r. [009.02].
 - Faktury VAT [informacja prawnie chroniona] stanowiące załącznik nr 3 do pisma Strony z 12 maja 2025 r. [057].
- (65) W kolumnie M Tabeli A oraz kolumnie O Tabeli B wskazano walutę, w której zgodnie z fakturą VAT dokumentującą daną transakcję handlową wyrażone zostało każde świadczenie pieniężne, tj. „PLN” dla świadczeń wyrażonych w złotych polskich oraz „[informacja prawnie chroniona]” dla świadczeń wyrażonych w [informacja prawnie chroniona]. Przy tym w [informacja prawnie chroniona]. Zgodnie z art. 13b ust. 3 Ustawy, Prezes Urzędu ustalił równowartość tego świadczenia pieniężnego w złotych polskich przy zastosowaniu średniego kursu [informacja prawnie chroniona] ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski (dalej „NBP”)

na stronie internetowej NBP, ostatniego dnia roboczego poprzedzającego dzień spełnienia tego świadczenia pieniężnego, tj. [informacja prawnie chroniona]. Kurs ten dostępny jest w archiwum kursów średnich NBP - tabela A pod adresem: <https://nbp.pl/statystyka-i-sprawozdawczosc/kursy/archiwum-kursow-srednich-tabela-a/>. Przedmiotowy kurs [informacja prawnie chroniona] właściwy dla świadczenia pieniężnego wskazanego w Tabeli A [informacja prawnie chroniona] został wskazany w kolumnie N Tabeli A, z kolei w kolumnie O Tabeli A wskazano ustaloną na podstawie tego kursu równowartość w złotych polskich przedmiotowego świadczenia pieniężnego.

- (66) W kolumnie J Tabeli A oraz w kolumnie L Tabeli B pod nazwą „Liczba dni opóźnienia” dla każdego Zakwestionowanego Świadczenia Pieniężnego wskazano liczbę dni opóźnienia, tj. wyrażony w dniach okres, który upłynął od dnia wymagalności niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia pieniężnego, do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem, czyli do 31 lipca 2023 r., albo do dnia jego spełnienia, jeżeli świadczenie pieniężne zostało spełnione w okresie objętym postępowaniem. Jako dzień wymagalności każdego Zakwestionowanego Świadczenia Pieniężnego Prezes Urzędu przyjął dzień przypadający po dniu, w którym upływał termin zapłaty świadczenia pieniężnego wskazany w kolumnie H Tabeli A „Termin zapłaty wg umowy (z uwzględnieniem art. 115 k.c.)” oraz w kolumnie J Tabeli B „Maksymalny ustawowy termin zapłaty (z uwzględnieniem art. 115 k.c.)”.
- (67) W oparciu o tak ustaloną liczbę dni opóźnienia Prezes Urzędu zakwalifikował każde Zakwestionowane Świadczenie Pieniężne do jednej z pięciu grup świadczeń opisanych poniżej, czemu dał wyraz w kolumnie K Tabeli A oraz kolumnie M Tabeli B pod nazwą „Grupa opóźnień (WŚ1-WŚ5)”.
- (68) Mając na uwadze wskazaną w Tabelach A i B wartość każdego Zakwestionowanego Świadczenia Pieniężnego, ustaloną liczbę dni opóźnienia w jego spełnieniu i treść art. 13v ust. 2 Ustawy określającego sposób obliczenia maksymalnej kary pieniężnej, Prezes Urzędu obliczył sumy wartości Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych w poszczególnych przedziałach :
- WŚ1 = [informacja prawnie chroniona] zł - liczba dni opóźnienia nie przekracza 30 dni
 - WŚ2 = [informacja prawnie chroniona] zł - liczba dni opóźnienia wynosi od 31 do 60 dni
 - WŚ3 = [informacja prawnie chroniona] zł - liczba dni opóźnienia wynosi od 61 do 120 dni
 - WŚ4 = [informacja prawnie chroniona] zł - liczba dni opóźnienia wynosi od 121 do 365 dni
 - WŚ5 = [informacja prawnie chroniona] zł - liczba dni opóźnienia przekracza 365 dni

- (69) Suma wartości wszystkich Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych, co do których Prezes Urzędu ustalił w niniejszym postępowaniu, że zostały spełnione przez Stronę postępowania po terminie albo nie zostały przez nią spełnione do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem wynosi [informacja prawnie chroniona].

IV. Ocena prawna

- (70) Biorąc pod uwagę ustalony stan faktyczny, Prezes Urzędu zważył, co następuje.

1. MEDI&MORE sp. z o.o. jako strona postępowania w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych i adresat zakazu, o którym mowa w art. 13b ust. 1 Ustawy

- (71) Zgodnie z treścią art. 13b ust. 1 Ustawy, zakazane jest nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez podmioty, o których mowa w art. 2 Ustawy, niebędące podmiotami publicznymi.
- (72) Stosownie do art. 13 b ust. 2 Ustawy, określającego znamiona deliktu administracyjnego, nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych ma miejsce w przypadku, gdy w okresie 3 kolejnych miesięcy suma wartości wymagalnych świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez ten podmiot wynosi co najmniej 2 000 000 zł.
- (73) Zgodnie z art. 13c ust. 1 Ustawy, Prezes Urzędu prowadzi postępowania w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych wobec podmiotów, o których mowa w art. 2 Ustawy, niebędących podmiotami publicznymi. Mając na względzie treść powyższych przepisów oraz treść art. 2 pkt 1 Ustawy, do których one odsyłają, należy stwierdzić, że podmiotami, w stosunku do których może być prowadzone postępowanie w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych i które są adresatem zakazu, o którym mowa w art. 13b ust. 1 Ustawy są m.in. przedsiębiorcy w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców⁸, o ile nie są oni podmiotami publicznymi.
- (74) Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy Prawo przedsiębiorców - przedsiębiorcą jest osoba fizyczna, prawna lub jednostka organizacyjna nie będąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną, wykonująca działalność gospodarczą. Działalnością gospodarczą z kolei - zgodnie z art. 3 ustawy Prawo przedsiębiorców - jest zorganizowana działalność zarobkowa, wykonywana we własnym imieniu i w sposób ciągły.

⁸ Dz.U. z 2024 r. poz. 236 ze zm., dalej: „ustawa Prawo przedsiębiorców”.

- (75) Przez podmiot publiczny natomiast - zgodnie z definicją zawartą w art. 4 pkt 2 Ustawy - należy rozumieć podmioty, o których mowa w art. 4 ustawy z dnia 11 września 2019 r. - Prawo zamówień publicznych⁹.
- (76) W toku niniejszego postępowania Prezes Urzędu ustalił, że MEDI&MORE sp. z o.o. jest spółką z ograniczoną odpowiedzialnością - a zatem osobą prawną, wpisaną do rejestru przedsiębiorców KRS i prowadzi we własnym imieniu, w sposób ciągły zorganizowaną działalność zarobkową. Strona postępowania, jako spółka prawa handlowego prowadząca działalność gospodarczą jest zatem przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 ust. 1 ustawy Prawo przedsiębiorców a więc podmiotem, o którym mowa w art. 2 pkt 1 Ustawy.
- (77) Jednocześnie, kapitał zakładowy Strony postępowania należy w większości do podmiotów prywatnych, a zatem Strona postępowania nie należy do żadnej z kategorii podmiotów wymienionych w art. 4 ustawy Prawo zamówień publicznych. W związku z tym, Strona postępowania nie posiada statusu podmiotu publicznego.
- (78) Biorąc pod uwagę powyższe, MEDI&MORE sp. z o.o. jest adresatem zakazu, o którym mowa w art. 13b ust. 1 Ustawy i może być stroną prowadzonego przez Prezesa Urzędu postępowania w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych - a co za tym idzie - także adresatem niniejszej decyzji.

2. Przesłanki ustalenia naruszenia zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania

- (79) Stosownie do art. 13b ust. 2 Ustawy, określającego znamiona deliktu administracyjnego, nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez podmiot, o którym mowa w art. 2 Ustawy, niebędący podmiotem publicznym, ma miejsce w przypadku, gdy w okresie 3 kolejnych miesięcy suma wartości wymagalnych świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez ten podmiot wynosi co najmniej 2 000 000 złotych.
- (80) Zgodnie z definicją ustawową z art. 4 pkt 1a Ustawy, „świadczenie pieniężne” to wynagrodzenie za dostawę towaru lub wykonanie usługi w transakcji handlowej. Z kolei zgodnie z art. 4 pkt 1 Ustawy, „transakcja handlowa” oznacza umowę, której przedmiotem jest odpłatna dostawa towaru lub odpłatne świadczenie usługi, jeżeli strony zawierają ją w związku wykonywaną działalnością. Zakaz nadmiernego opóźniania się dotyczy więc spełniania „świadczeń pieniężnych” w rozumieniu tych przepisów. Pojęcie „świadczenia

⁹ Dz.U. z 2024 poz. 1320 ze zm., dalej: „ustawa Prawo zamówień publicznych”.

pieniężnego” w „transakcji handlowej” wyznacza zatem zakres przedmiotowy postępowania i dokonywanych w nim ustaleń.

(81) Przy czym, należy mieć również na względzie art. 3 Ustawy, wyłączający z zakresu jej stosowania:

- 1) długi objęte postępowaniami prowadzonymi na podstawie ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. - Prawo upadłościowe (Dz.U. z 2025 poz. 614) oraz ustawy z dnia 15 maja 2015 r. - Prawo restrukturyzacyjne (Dz.U. z 2024 r. poz. 1428),
- 2) umowy, na podstawie których są wykonywane czynności bankowe w rozumieniu przepisów art. 5 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia - Prawo bankowe (Dz.U. z 2024 r. poz. 1646 ze zm.).

(82) Nadto, zgodnie z treścią art. 13b ust. 4 Ustawy, ustalając wystąpienie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych Prezes Urzędu pomija:

- 1) niespełnione oraz spełnione po terminie świadczenia pieniężne, których termin spełnienia upłynął wcześniej niż 2 lata przed dniem wszczęcia postępowania;
- 2) transakcje handlowe, których wyłącznymi stronami są podmioty należące do tej samej grupy kapitałowej;
- 3) transakcje handlowe zawierane w zakresie działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, o których mowa odpowiednio w art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej.

(83) Biorąc pod uwagę treść powyższych przepisów należy stwierdzić, że ustalenie naruszenia zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania wymaga wykazania, że Strona postępowania, będąca adresatem zakazu administracyjnego, była zobowiązana do spełnienia Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych, które spełniają poniższe cechy:

- 1) stanowią świadczenia pieniężne w rozumieniu art. 4 pkt 1a Ustawy, do których odnosi się zakaz nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych i do których ma zastosowanie Ustawa, tj. takie, które:
 - wynikają z transakcji handlowych zawartych przez Stronę postępowania z podmiotami wskazanymi w art. 2 Ustawy;
 - nie są wyłączone z zakresu zastosowania Ustawy na podstawie jej art. 3;
- 2) nie podlegały pominięciu stosownie do art. 13b ust. 4 Ustawy;
- 3) były wymagalne w okresie objętym postępowaniem;
- 4) zostały spełnione po terminie albo nie zostały spełnione w okresie objętym postępowaniem;
- 5) ich suma wynosi co najmniej 2 000 000 złotych.

- (84) Spełnienie wskazanych przesłanek jest konieczne i zarazem wystarczające do ustalenia naruszenia zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania. Popęlnienie deliktu administracyjnego jest bowiem powiązane z obiektywnym stanem opóźnienia, niezależnym od jego przyczyn.
- (85) Jak podkreśla się w doktrynie i orzecznictwie, odpowiedzialność administracyjnoprawna (odpowiedzialność za delikt administracyjny) w odróżnieniu od odpowiedzialności karnej - ma charakter odpowiedzialności obiektywnej, chyba że ustawodawca zdecyduje się na wprowadzenie do deliktu administracyjnego znamienia winy¹⁰. Dla przyjęcia tej odpowiedzialności wystarczający jest zatem sam fakt obiektywnego naruszenia obowiązków administracyjnoprawnych, bez względu na przyczynę, która do tego doprowadziła. Podstawę zastosowania sankcji administracyjnej stanowi sam fakt naruszenia normy sankcjonowanej, bez względu na winę podmiotu, który dopuścił się określonego zachowania.
- (86) Biorąc pod uwagę treść zakazu wyrażoną w normie prawnej zawartej w przepisach art. 13b Ustawy, odpowiedzialność za naruszenie tego zakazu ma charakter obiektywny. Zgodnie z jej treścią o naruszeniu zakazu decyduje spełnienie obiektywnych przesłanek wskazanych w Ustawie - osiągnięcie określonego pułapu opóźnień w spełnianiu świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem. O obiektywnym charakterze odpowiedzialności decyduje m.in. odwołanie się w opisie znamion deliktu do obiektywnego zachowania polegającego na opóźnieniu. Na odpowiedzialność tą nie ma zatem wpływu stopień zawinienia podmiotu naruszającego prawo, okoliczności naruszenia zakazu, czy też motywacja sprawcy lub skala naruszeń.

2.1.Obowiązek zapłaty Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych

- (87) Zgodnie z art. 4 pkt 1a Ustawy, świadczenia pieniężne to wynagrodzenie za dostawę towaru lub wykonanie usługi w transakcji handlowej. Natomiast transakcją handlową w rozumieniu art. 4 pkt 1 Ustawy jest umowa, której przedmiotem jest odpłatna dostawa towaru lub odpłatne świadczenie usługi, jeżeli strony, o których mowa w art. 2 Ustawy, zawierają ją w związku z wykonywaną działalnością.
- (88) Przy interpretacji pojęcia „świadczenia pieniężnego” i „transakcji handlowej” należy mieć na względzie treść Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/7/UE z dnia 16 lutego 2011 r. w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych¹¹, która

¹⁰ M. Jabłoński, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, red. Wierzbowski 2020, wyd. 29, Legalis, I. Sepioto-Jankowska, Odpowiedzialność administracyjna jako odpowiedzialność alternatywna dla deliktów finansowych, Prokuratura i Prawo 1, 2020, s. 83 i nast., wyrok TK z dnia 4 lipca 2002 r., sygn. akt P 12/01, OTK-A 2002/4/50, wyrok TK z dnia 25 marca 2010 r., sygn. akt P 9/08, OTK-A 2010, nr 3, poz. 26.

¹¹ Dz. U. UE 2011, L. 48, dalej: „Dyrektywa 2011/7/UE”.

została implementowana do polskiego porządku prawnego na mocy Ustawy. Zgodnie z art. 1 ust. 2 Dyrektywy 2011/7/UE ma ona zastosowanie do wszystkich płatności, które stanowią wynagrodzenie w transakcjach handlowych. Natomiast zgodnie z art. 2 pkt 1 Dyrektywy 2011/7/UE „transakcje handlowe”, to transakcje między przedsiębiorstwami lub między przedsiębiorstwami a organami publicznymi, które prowadzą do dostawy towarów lub świadczenia usług za wynagrodzeniem. Ponieważ art. 2 pkt 1 Dyrektywy 2011/7/UE nie zawiera żadnego wyraźnego odesłania do prawa państw członkowskich, które miałyby na celu określenie znaczenia i zakresu tego pojęcia, zdaniem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej („TSUE”) - pojęcie „transakcji handlowej” wymaga autonomicznej i jednolitej wykładni, uwzględniającej zarówno brzmienie i kontekst przepisu, w którym znajduje się to pojęcie, jak i cele tego przepisu oraz aktu prawa Unii, którego ów przepis stanowi część (pkt 21).¹²

- (89) Nadto, jeżeli strony uzgodniły, że w ramach tej samej umowy realizowane będą kolejne dostawy towarów lub będą wykonywane kolejne usługi, przy czym każda z tych dostaw lub każda z tych usług rodzi obowiązek zapłaty po stronie dłużnika, to spełnione są oba przewidziane w art. 2 pkt 1 Dyrektywy 2011/7/UE warunki, aby każdą dostawę towarów lub każdą wykonaną usługę na podstawie tej umowy uznać za transakcję handlową w rozumieniu tego przepisu. Art. 2 pkt 1 Dyrektywy 2011/7/UE należy zatem interpretować w ten sposób, że zawarte w nim pojęcie „transakcji handlowych” obejmuje każdą kolejną dostawę towarów lub każde kolejne świadczenie usług w wykonaniu jednej i tej samej umowy (pkt 24).
- (90) Mając na uwadze definicję transakcji handlowej wskazaną w treści art. 4 pkt 1 Ustawy stwierdzić należy, że każda odpłatna dostawa towaru lub odpłatne wykonanie usługi - w przypadkach, w których dane zamówienie wynikało z uprzednio zawartej umowy ramowej również stanowi transakcję handlową. Odrębną transakcją handlową jest zatem każda umowa jednorazowa zawierana na podstawie umowy ramowej, każde zamówienie/zlecenie składane na podstawie takiej umowy i dostawa każdej partii towaru, etap wykonania usługi - za które uzgodniono wynagrodzenie.
- (91) Mając na uwadze powyższe, „świadczenie pieniężne” stanowi zapłatę - a zatem wyrażony w pieniądzu ekwiwalent za spełnienie świadczenia niepieniężnego, tj. za każdą dostawę towaru lub wykonanie każdej usługi, czy też dzieła lub ich części, wynikający z (w wykonaniu) umów posiadających następujące cechy:

¹² Wyrok TSUE z dnia 1 grudnia 2022 r., C-419/21, ECLI:EU:C:2022:948.

- są odpłatne - ekwiwalentem świadczenia niepieniężnego jest w nich płatność, czyli wynagrodzenie wyrażone w pieniądzu;
- przedmiotem uzgodnionego w nich świadczenia niepieniężnego jest dostawa towarów lub świadczenie usług;
- ich stronami są podmioty, o których mowa w art. 2 Ustawy;
- zostały zawarte w związku z prowadzoną przez te podmioty działalnością.

(92) Z kolei podmioty, o których mowa w art. 2 Ustawy, to przede wszystkim przedsiębiorcy w rozumieniu przepisów ustawy Prawo przedsiębiorców oraz podmioty z nimi zrównane, m.in.:

- podmioty prowadzące działalność, o której mowa w art. 6 ust. 1 ustawy Prawo przedsiębiorców;
- podmioty, o których mowa w art. 4, art. 5 ust. 1 i art. 6 ustawy Prawo zamówień publicznych;
- oddziały i przedstawicielstwa przedsiębiorców zagranicznych;
- przedsiębiorcy z państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej.

(93) Jeśli chodzi o pojęcie „dostawy towarów” oraz „świadczenia usług” - przy ich interpretacji należy wziąć pod uwagę orzecznictwo TSUE, zgodnie z którym pojęciom tym należy nadać w całej Unii Europejskiej autonomiczną i jednolitą wykładnię, dokonując jej z uwzględnieniem wymogów związanych z jednolitym stosowaniem prawa Unii Europejskiej w związku z zasadą równości. Stanowią one autonomiczne pojęcia prawa Unii Europejskiej, których zakresu nie można ustalić poprzez odniesienie do pojęć znanych prawu państw członkowskich lub do klasyfikacji dokonanych na szczeblu krajowym, lecz należy tego dokonać przy uwzględnieniu zarówno brzmienia, kontekstu, jak i celów przepisu, który się nimi posługuje¹³. Tak więc pojęcia „dostawy towarów” i „świadczenia usług”, podobnie jak pojęcie „transakcji handlowych”, o których mowa w art. 2 pkt 1 Dyrektywy 2011/7/UE, należy interpretować w świetle postanowień Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej („traktat FUE”), które dotyczą swobodnego przepływu towarów i usług, zawartych odpowiednio w jego art. 34, 56 i 57, a także orzecznictwa TSUE interpretującego te podstawowe swobody¹⁴.

¹³ Wyrok TSUE z 9 lipca 2020 r., C-199/19 (pkt 27), ECLI:EU:C:2020:548.

¹⁴ Wyrok TSUE z 9 lipca 2020 r., C-199/19 (pkt 30), ECLI:EU:C:2020:548.

- (94) Należy też mieć na względzie, że traktat FUE definiuje pojęcie „usługi” szeroko, w sposób pozwalający objąć nim każde świadczenie, które nie jest objęte innymi swobodami, tak aby żadna działalność gospodarcza nie pozostała poza zakresem stosowania swobód podstawowych¹⁵.
- (95) Z powyższego wynika zatem, że transakcje handlowych w powyższym rozumieniu nie stanowią transakcje objęte swobodą przepływu kapitału i płatności, zawartą w art. 63-66 traktatu FUE.
- (96) Również ustawa o VAT „dostawy towarów” i „świadczenia usług”. Zgodnie z definicją z art. 2 pkt 22 tej ustawy przez sprzedaż w rozumieniu tej ustawy rozumie się odpłatną dostawę towarów i odpłatne świadczenie usług na terytorium kraju, eksport towarów oraz wewnątrzwspólnotową dostawę towarów. Dokonanie tych czynności rodzi obowiązek wystawienia faktury VAT (art. 106b ust. 1 ustawy o VAT). Faktury VAT dokumentują zatem transakcje, których przedmiotem jest dostawa towarów i świadczenie usług.
- (97) Biorąc pod uwagę treść art. 4 pkt 1 Ustawy - przez umowy związane z prowadzoną działalnością należy rozumieć związek z działalnością faktycznie wykonywaną przez dany podmiot, niezależnie od tego, czy działalność ta jest ujawniona w odpowiednim rejestrze lub ewidencji, przepis ten ujawnienia takiego bowiem nie wymaga. Należy przy tym przyjąć, że umowa jest związana z prowadzoną działalnością jej stron, jeżeli dostawca towaru/wykonawca usługi wystawił fakturę VAT dokumentującą sprzedaż. Zgodnie bowiem z treścią art. 15 ust. 1 ustawy o VAT podatnikami tego podatku są osoby prawne, jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej oraz osoby fizyczne, wykonujące samodzielnie działalność gospodarczą, bez względu na cel lub rezultat takiej działalności. Działalność gospodarcza zaś - zgodnie z ust. 2 tego artykułu obejmuje wszelką działalność producentów, handlowców lub usługodawców, w tym podmiotów pozyskujących zasoby naturalne oraz rolników, a także działalność osób wykonujących wolne zawody. Działalność gospodarcza obejmuje w szczególności czynności polegające na wykorzystywaniu towarów lub wartości niematerialnych i prawnych w sposób ciągły dla celów zarobkowych.
- (98) Z ustaleń Prezesa Urzędu wynika, że wszystkie Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne wynikają z umów, w których uzgodniono zapłatę sumy pieniężnej (wyrażonej zarówno w polskich złotych jak i w walucie [informacja prawnie chroniona]) w zamian za spełnienie świadczenia niepieniężnego.
- (99) Uzgodnione przez strony tych umów świadczenia niepieniężne polegały na odpłatnej dostawie towarów lub odpłatnym świadczeniu usług. Strona postępowania otrzymała

¹⁵ Por. wyrok TSUE z 3 października 2006 r., C-452/04, EU:C:2006:631, pkt 32.

uzgodnione w nich świadczenia niepieniężne (dostarczono jej towary lub wyświadczone usługi) przed upływem uzgodnionych terminów zapłaty. Stronami tych umów były podmioty, o których mowa w art. 2 Ustawy. Prezes Urzędu ustalił ponadto, że Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne zostały udokumentowane w ewidencji JPK_V7, co świadczy o tym, że wynikały one z umów (transakcji handlowych) zawieranych w związku z prowadzoną przez te podmioty działalnością. W związku z tym, mając na względzie powyższe rozważania, wszystkie Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne stanowią świadczenia pieniężne w transakcjach handlowych, o których mowa w art. 4 pkt 1a Ustawy, do zapłaty których zobowiązana była Strona postępowania.

- (100) Jednocześnie, skoro - jak ustalił Prezes Urzędu - do dnia wydania niniejszej decyzji w stosunku do Strony nie zostało otwarte postępowanie restrukturyzacyjne, ani nie została ogłoszona upadłość, to Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne nie stanowią długów objętych postępowaniami prowadzonymi na podstawie ustaw Prawo upadłościowe i Prawo restrukturyzacyjne, a zatem nie ma do nich zastosowania wyłączenie, o którym mowa w art. 3 pkt 1 Ustawy.
- (101) Prezes Urzędu ustalił, że żaden z kontrahentów w transakcjach handlowych, z których wynikają Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne, nie jest podmiotem uprawnionym do dokonywania czynności bankowych i tym samym żadne z Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych nie wynika z czynności bankowych w rozumieniu art. 5 ust. 1 i 2 Prawa bankowego. Do żadnego z Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych nie ma zatem zastosowania wyłączenie, o którym mowa w art. 3 pkt 2 Ustawy.
- (102) Prezes Urzędu ustalił ponadto, że Strona postępowania jest podmiotem prywatnym, a zatem nie jest podmiotem zaliczanym do sektora finansów publicznych. W związku z tym, żadne Zakwestionowane Świadczenie Pieniężne nie wynika z umowy, której stronami są wyłącznie podmioty zaliczane do sektora finansów publicznych, a zatem do żadnego z nich nie ma zastosowania wyłączenie, o którym mowa w art. 3 pkt 3 Ustawy.
- (103) Biorąc pod uwagę powyższe, należy stwierdzić, że żadne z Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych nie jest świadczeniem pieniężnym, do którego nie stosowałoby się Ustawy na podstawie jej art. 3.
- (104) Zgodnie z art. 13b ust. 4 pkt 1 Ustawy, przy ustalaniu wystąpienia nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, Prezes Urzędu pomija niespełnione oraz spełnione po terminie świadczenia pieniężne, których termin spełnienia upłynął wcześniej niż dwa lata przed wszczęciem postępowania.

- (105) Niniejsze postępowanie zostało wszczęte 22 grudnia 2023 r. Natomiast – jak wynika z ustaleń Prezesa Urzędu opisanych w części III punkcie 3.2. niniejszej decyzji i zaprezentowanych w Tabelach A i B – terminy zapłaty Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych przypadają w okresie od marca 2023 r. do lipca 2023 r., a zatem nie upłynęły wcześniej niż 2 lata przed dniem wszczęcia postępowania. W związku z powyższym, żadne z Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych nie podlega pominięciu przy ustalaniu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych na podstawie art. 13b ust. 4 pkt 1 Ustawy.
- (106) Zgodnie z art. 13b ust. 4 pkt 2 Ustawy, przy ustalaniu wystąpienia nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, Prezes Urzędu pomija transakcje handlowe, których wyłącznymi stronami są podmioty należące do tej samej grupy kapitałowej.
- (107) W zakresie pojęcia „grupy kapitałowej” art. 4 pkt 7 Ustawy odsyła do definicji zawartej w art. 4 pkt 14 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, zgodnie z którą przez grupę kapitałową rozumie się wszystkich przedsiębiorców, którzy są kontrolowani w sposób bezpośredni lub pośredni przez jednego przedsiębiorcę, w tym również tego przedsiębiorcę. Wprawdzie nie zdefiniowano samego pojęcia „kontroli”, jednak w art. 4 pkt 4 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów wskazuje się, że przez „przejęcie kontroli” należy rozumieć wszelkie formy bezpośredniego lub pośredniego uzyskania przez przedsiębiorcę uprawnień, które osobno albo łącznie, przy uwzględnieniu wszystkich okoliczności prawnych lub faktycznych, umożliwiają wywieranie decydującego wpływu na innego przedsiębiorcę lub przedsiębiorców.
- (108) Decydująca zatem dla konstrukcji grupy kapitałowej w powyższym rozumieniu jest taka relacja między podmiotami, która umożliwia jednemu z nich („przedsiębiorcy dominującemu”) wywieranie decydującego wpływu na innego przedsiębiorcę („przedsiębiorcę zależnego”). W literaturze twierdzi się, że możliwość wywierania decydującego wpływu przez jednego przedsiębiorcę na innego przedsiębiorcę oznacza możliwość rozstrzygania o najważniejszych sprawach przedsiębiorcy zależnego, jego funkcjonowaniu, rozwoju rynków, tempa innowacyjności, czyli możliwość podejmowania decyzji z jego punktu widzenia strategicznych¹⁶.
- (109) Kontrola przedsiębiorców (zależnych) przez innego przedsiębiorcę (dominującego) może odbywać się nie tylko bezpośrednio, ale także pośrednio, a zatem poprzez podmioty zależne.
- (110) Nie ulega zatem wątpliwości, że najlepszą wiedzę o podmiotach należących do grupy kapitałowej Strony posiada sama Strona.

¹⁶ E. Stawicki [w:] Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz, wyd. II, red. A. Stawicki, Warszawa 2016, art. 4; K. Kohutek [w:] M. Sieradzka, K. Kohutek, Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz, Warszawa 2014, art. 4.

(111) W związku z tym, że żaden z kontrahentów wskazanych w Tabelach A i B nie należy do podmiotów wskazanych przez Stronę, jako należących do tej samej grupy kapitałowej, w stanie faktycznym niniejszej sprawy uprawnione jest przyjęcie, że Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne nie wynikają z transakcji handlowych, których wyłącznymi stronami są podmioty należące do tej samej grupy kapitałowej, a zatem żadne z nich nie podlega pominięciu stosownie do art. 13b ust. 4 pkt 2 Ustawy.

Dowód:

- Załącznik nr 1 do pisma Strony postępowania z 2 stycznia 2025 r. pn. „Lista podmiotów Grupa MEDICARE” [052.02]

(112) Zgodnie z art. 13b ust. 4 pkt 3 Ustawy, przy ustalaniu wystąpienia nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, Prezes Urzędu pomija transakcje handlowe zawierane w zakresie działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, o których mowa odpowiednio w art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej.

(113) Prezes Urzędu ustalił, że ani Strona, ani żaden z kontrahentów w transakcjach handlowych, z których wynikają Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne nie prowadzą działalności ubezpieczeniowej lub asekuracyjnej w rozumieniu art. 4 ust. 1 i 2 ustawy o działalności ubezpieczeniowej i asekuracyjnej. W związku z tym transakcje handlowe, z których wynikają Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne nie zostały zawarte w zakresie działalności ubezpieczeniowej i asekuracyjnej w rozumieniu art. 4 ust. 1 i 2 ustawy.

(114) Biorąc pod uwagę powyższe, należy stwierdzić, że żadne z Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych nie podlega pominięciu przy ustalaniu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych na podstawie art. 13b ust. 4 Ustawy.

2.2. Wymagalność Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych

(115) Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z 30 sierpnia 2006 r., (sygn. akt II CSK 90/06, OSNC 2007 nr 6 poz. 92), „wymagalność roszczenia nie została w prawie cywilnym zdefiniowana, powszechnie jednak przyjmuje się, że wyraża ona stan, w którym, obiektywnie rzecz ujmując, wierzyciel ma prawną możliwość żądania zaspokojenia przysługującej mu wierzytelności. Początek wymagalności roszczenia nie daje się formułować w regułę ogólną, ponieważ dla różnych stosunków prawnych i dla różnych roszczeń może być zróżnicowany. Określa go każdorazowo konkretna wierzytelność oraz treść, charakter lub właściwości zobowiązania, z którego wierzytelność się wywodzi”.

- (116) Zdaniem Prezesa Urzędu, wymagalność świadczenia pieniężnego w rozumieniu art. 13b Ustawy należy powiązać z upływem terminu spełnienia świadczenia, czyli w przypadku świadczenia pieniężnego - z upływem terminu jego zapłaty.
- (117) Popętnienie deliktu administracyjnego powiązane jest bowiem z powstaniem stanu nadmiernego opóźniania się (art. 13b ust. 1 Ustawy), który w przepisie art. 13b ust. 2 Ustawy definiowany jest jako stan faktyczny, w którym suma wymagalnych świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie w okresie objętym postępowaniem wynosi co najmniej 2 000 000 zł.
- (118) Nie ma zatem wątpliwości, że świadczenia pieniężne, o których mowa w art. 13v ust. 1 Ustawy, to świadczenia pieniężne, których termin spełnienia upłynął, strona ich nie spełniła i były wymagalne w okresie objętym postępowaniem. Świadczenie pieniężne staje się wymagalne najpóźniej w dniu następującym po dacie, w której upływał termin spełnienia świadczenia, czyli termin zapłaty (tak m.in. M. Lemkowski, Glosa do wyroku SN z 8 marca 2002 r., III CKN 548/2000, Monitor Prawniczy 2003/22, s. 1047). Tak rozumiana wymagalność zbiega się z powstaniem stanu opóźnienia. Z opóźnieniem mamy bowiem do czynienia w każdym przypadku, w którym dłużnik nie spełnia świadczenia w terminie (*Zobowiązania część ogólna*, A. Brzozowski i inni, Warszawa 2021, str. 374).
- (119) Powyższe pozwala zatem na przyjęcie, że każde świadczenie pieniężne, którego termin zapłaty upłynął i nie zostało spełnione przez dłużnika, jest świadczeniem opóźnionym i wymagalnym. Jednocześnie - zgodnie z treścią art. 13b ust. 1 Ustawy - stan wymagalności i opóźnienia w spełnieniu świadczenia pieniężnego musi istnieć w okresie objętym postępowaniem. Prezes Urzędu przyjął, że do spełnienia tej przesłanki konieczne i zarazem wystarczające jest, żeby świadczenie pieniężne było wymagalne i opóźnione chociażby przez jeden dzień w okresie objętym postępowaniem.
- (120) W kolumnie „Liczba dni opóźnienia” w Tabelach A i B wskazano - dla każdego Zakwestionowanego Świadczenia Pieniężnego - wyrażony w dniach okres, który upłynął od dnia następującego po dniu, w którym upływał termin zapłaty wskazany w kolumnie „Termin zapłaty wg umowy (z uwzględnieniem art. 115 k.c.)” Tabeli A oraz w kolumnie „Maksymalny ustawowy termin zapłaty (z uwzględnieniem art. 115 k.c.)” Tabeli B, czyli od dnia wymagalności do dnia przypadającego w okresie objętym postępowaniem, w którym świadczenie zostało spełnione, wskazanego w kolumnie „Data spełnienia świadczenia pieniężnego” Tabeli A i B lub do ostatniego dnia objętego postępowaniem, jeżeli świadczenie pieniężne nie zostało spełnione w okresie objętym postępowaniem.

- (121) Z ustaleń Prezesa Urzędu wynika, że w odniesieniu do każdego z Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych opóźnienie w okresie objętym postępowaniem wynosiło co najmniej jeden dzień. Powyższe prowadzi do wniosku, że wszystkie Zakwestionowane Świadczenia były wymagalne w okresie objętym postępowaniem i nie zostały spełnione w terminie w okresie objętym postępowaniem.
- (122) Zgodnie z zasadą swobody umów, wyrażoną w art. 353¹ Kodeksu cywilnego, strony zawierające umowę mogą uzgodnić termin spełnienia świadczeń - w tym termin zapłaty świadczenia pieniężnego - według swego uznania, jednak nie może to naruszać obowiązujących ustaw, w tym przepisów ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, w szczególności art. 7 ust. 2 i art. 7 ust. 2a Ustawy.
- (123) Uzgodnione terminy zapłaty nie mogą zatem przekraczać maksymalnych terminów zapłaty, o których mowa w art. 7 ust. 2 i art. 7 ust. 2a ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, które uzależniają zakres swobody kontraktowej stron transakcji handlowych w tym obszarze od wielkości prowadzonego przez te strony przedsiębiorstwa. Przepisy te formułują ogólną zasadę, zgodnie z którą termin zapłaty nie może przekraczać 60 dni liczonych od dnia doręczenia dłużnikowi faktury lub rachunku potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi. Jeżeli dłużnikiem zobowiązanym do zapłaty za towary lub usługi jest duży przedsiębiorca, a wierzycielem jest mikroprzedsiębiorca, mały przedsiębiorca albo średni przedsiębiorca - zasada ta obowiązuje bez wyjątków. W pozostałych przypadkach termin zapłaty może być dłuższy niż 60 dni liczonych od dnia doręczenia dłużnikowi faktury lub rachunku, jeżeli strony w umowie wyraźnie tak ustalą i pod warunkiem, że ustalenie to nie jest rażąco nieuczciwe wobec wierzyciela.
- (124) Na podstawie art. 13 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, zamiast postanowień umowy ustalających terminy zapłaty z naruszeniem ww. przepisów stosuje się terminy zapłaty ustalone zgodnie z zasadami określonymi w art. 13 ust. 2 pkt 1 i pkt 2 Ustawy, tzn. stosuje się terminy zapłaty wynoszące 60 dni liczonych od dnia doręczenia dłużnikowi faktury lub rachunku, potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi albo liczonych zgodnie z art. 7 ust. 4 lub art. 9 ust. 2 Ustawy (dalej: „maksymalny termin zapłaty”).
- (125) Prezes Urzędu ustalił, że Strona posiada status dużego przedsiębiorcy i w odniesieniu do Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych ujętych w Tabeli B, w zakresie których wierzycielem był średni przedsiębiorca, termin zapłaty uzgodniony przez strony transakcji handlowych przekraczał 60 dni liczonych od daty doręczenia faktury potwierdzającej

dostawę towaru lub wykonanie usługi, tzn. został uzgodniony z naruszeniem art. 7 ust. 2a Ustawy. W związku z tym w tych przypadkach istniała przesłanka zastosowania art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy i ustalenia, że termin zapłaty upływał 60-go dnia od daty doręczenia Stronie postępowania faktury potwierdzającej dostawę towaru lub wykonanie usługi.

(126) Powyższe przepisy ograniczające zakres swobody kontraktowej w przedmiocie maksymalnych terminów zapłaty nie miały natomiast zastosowania w niniejszej sprawie w odniesieniu do umów zawartych w relacjach symetrycznych, tj. z dużymi przedsiębiorcami. Terminowość spełnienia świadczeń pieniężnych wynikających z tych umów Prezes Urzędu ocenił z uwzględnieniem postanowień umownych określających terminy zapłaty.

(127) Mając na uwadze wyżej opisane ustalenia faktyczne oraz brzmienie przepisów Ustawy, Prezes Urzędu stwierdził, że w niniejszej sprawie występują kumulatywnie wszystkie przesłanki, potwierdzające, że Strona naruszyła zakaz nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, tj.:

- Strona posiada status przedsiębiorcy w rozumieniu art. 2 Ustawy;
- Strona nie posiada statutu podmiotu publicznego w rozumieniu art. 4 pkt 2 Ustawy;
- Strona zawierała transakcje handlowe w rozumieniu art. 4 pkt 1 Ustawy;
- Suma Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych wyniosła co najmniej 2 000 000 złotych.

3. Stwierdzenie popełnienia deliktu administracyjnego przez Stronę postępowania

(128) Mając na uwadze powyższe ustalenia faktyczne i uzasadnienie prawne należy stwierdzić, że wartość świadczeń pieniężnych w rozumieniu art. 4 pkt 1a Ustawy, nie wyłączonych z zakresu jej stosowania na podstawie art. 3 Ustawy, spełnionych przez Stronę postępowania po terminie w okresie objętym postępowaniem albo nie spełnionych przez nią w tym okresie, ustalona z pominięciem świadczeń, o których mowa w art. 13b ust. 4 Ustawy, wyrażona w złotych z uwzględnieniem równowartości świadczenia pieniężnego wyrażonego w [informacja prawnie chroniona], ustalonej zgodnie z art. 13b ust. 3 Ustawy, wynosi [informacja prawnie chroniona] złotych, czyli przekracza próg ustawowy 2 000 000 złotych, o którym mowa w art. 13b ust. 2 Ustawy.

(129) Dlatego też, Prezes Urzędu stwierdził, że Strona nadmiernie opóźniała się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem, czyli popełniła delikt administracyjny, o którym mowa w art. 13b ust. 1 Ustawy.

(130) W tych okolicznościach, należało orzec jak w punkcie I.1 sentencji niniejszej decyzji.

V. Kara pieniężna

1. Nałożenie administracyjnej kary pieniężnej

- (131) Zgodnie z art. 13v ust. 1 Ustawy - w przypadku stwierdzenia nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez stronę postępowania, Prezes Urzędu może nałożyć na nią, w drodze decyzji, administracyjną karę pieniężną.
- (132) Użyte przez ustawodawcę sformułowanie „Prezes Urzędu może nałożyć” oznacza, że decyzje w tym względzie mieszczą się w ramach tzw. uznania administracyjnego. Uznanie administracyjne jest konstrukcją prawną pozwalającą organowi administracji publicznej na wybór konsekwencji prawnych zaistnienia stanu faktycznego, do którego odnosi się hipoteza normy prawnej. A zatem przedmiotem uznania w rozpoznawanej sprawie jest określenie skutku prawnego w postaci nałożenia kary pieniężnej bądź jej nienakładania.
- (133) Ocena, czy w konkretnej sprawie występują okoliczności uzasadniające nałożenie kary pieniężnej, pozostawiona została organowi prowadzącemu postępowanie. Nie oznacza to jednak dowolności, bowiem wymaga uzasadnienia i podlega kontroli sądowo-administracyjnej.
- (134) Strona postępowania wniosła o nienakładanie na nią administracyjnej kary pieniężnej, nawet w przypadku stwierdzenia nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania.
- (135) Strona wskazała, iż powstałe opóźnienia w spełnianiu świadczeń pieniężnych, nie były spowodowane umyślnymi działaniami, lecz brakiem terminowego spełniania świadczeń pieniężnych przez kontrahentów Strony. Strona wskazała, że [informacja prawnie chroniona]. Strona podniosła również, iż [informacja prawnie chroniona].
- (136) Prezes Urzędu nie uwzględnił stanowiska Strony z następujących powodów.
- (137) Jak wskazał Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 20 stycznia 2022 r., sygn. akt III OSK 4872/21 (opubl. LEX nr 3290511), uznanie administracyjne oznacza przyznanie organowi administracji publicznej przepisem prawa materialnego pewnego luzu decyzyjnego polegającego na możliwości wyboru sposobu rozstrzygnięcia danej sprawy administracyjnej. Działanie organu korzystającego z możliwości podjęcia decyzji w ramach uznania administracyjnego musi mieścić się w granicach zakreślonych przez art. 7 k.p.a., tj. organ powinien dążyć do wyjaśnienia prawdy obiektywnej i załatwić sprawę z uwzględnieniem interesu społecznego i słusznego interesu strony. Zarówno pojęcia interesu społecznego, jak i słusznego interesu strony nie zostały ustawowo zdefiniowane, co powoduje, że treść nadaje im organ orzekający. Z reguły interes indywidualny nie pokrywa się z interesem społecznym.

- (138) Przy czym, zasada określona w art. 7 *in fine* k.p.a. nakazująca organom uwzględniać interes społeczny i słuszny interes obywateli przy wydawaniu decyzji uznaniowej, nie daje prymatu żadnej z powyższych wartości. Ustawodawca w art. 7 k.p.a. nie określił hierarchii tych wartości, ani też zasad rozstrzygania kolizji pomiędzy interesem społecznym i słusznym interesem strony, (tak też: A. Wróbel [w:] M. Jaśkowska, M. Wilbrandt-Gotowicz, A. Wróbel, *Komentarz aktualizowany do Kodeksu postępowania administracyjnego*, LEX/el. 2022, art. 7).
- (139) Przesłanka słusznego interesu strony, aczkolwiek niezdefiniowana, wskazuje, że nie chodzi w niej o każdy interes strony (a więc chęć uzyskania rozstrzygnięcia organu administracji publicznej o treści zgodnej z wolą strony), ale wyłącznie o interes zgodny przede wszystkim z prawem i zasadami współżycia społecznego. Słuszny interes strony musi być interesem znajdującym oparcie w obowiązujących przepisach prawa, bowiem zasada praworządności, wyrażona w art. 6 k.p.a., zobowiązuje organy administracji do działania na podstawie przepisów prawa (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 30 lipca 2021 r., III OSK 3755/21, opubl. LEX nr 3217829).
- (140) Uznanie interesu za słuszny powinno wynikać z obiektywnej oceny sytuacji, a nie z własnego przekonania strony opartego na poczuciu krzywdy i nierówności (wyrok NSA z 20 maja 1998 r., I SA/Ka 1744/96, LEX nr 33416). Poza tym nie można uznać, iż interes strony jest słuszny, jeżeli godzi on zarazem w interes społeczny (wyrok NSA z 23 czerwca 1995 r., SA/Wr 2744/94, LEX nr 26845).
- (141) Jednocześnie należy podkreślić, że odstępstwo od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej jest instytucją o charakterze wyjątkowym, gdyż zasadą jest karanie za stwierdzony delikt administracyjny, a nie odstępowanie od ukarania. Możliwość zwolnienia z kary - pomimo naruszenia przepisów ustawy - może znaleźć uzasadnienie jedynie w wyjątkowych sytuacjach (por. wyrok NSA z 8 grudnia 2020 r., sygn. akt II GSK 855/20, LEX nr 3115072).
- (142) Podobnie przyjmuje się w orzecznictwie sądowym na gruncie decyzji Prezesa Urzędu o nałożeniu kar pieniężnych za naruszenie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Zgodnie z art. 106 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, kary pieniężne nakładane z tytułu naruszenia zakazów określonych w ustawie mają wprawdzie charakter fakultatywny, jednak odstąpienie od nałożenia kary powinno następować w wyjątkowych przypadkach, gdy nawet wymierzenie kary w wysokości symbolicznej stanowiłoby dla przedsiębiorcy znaczącą dolegliwość, pozostającą w rażącej sprzeczności ze stopniem winy przedsiębiorcy oraz szkodliwością stwierdzonej praktyki dla interesów konsumentów (Wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 17 marca 2015 r., VI ACa

539/14, LEX nr 1667658 oraz wyrok S.A. z 26 kwietnia 2013 r., VI ACa 1539/12, LEX nr 1369418). Zasady te - ze względu na zbliżoną konstrukcję normatywną kary - można odpowiednio odnieść do kar administracyjnych wymierzanych przez Prezesa Urzędu w postępowaniu w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.

(143) Prezes Urzędu zważył, że administracyjna kara pieniężna, o której mowa w art. 13v ust. 1 Ustawy, pełni funkcję prewencyjno-wychowawczą, mającą na celu kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa i jego postaw wobec prawa poprzez wychowywanie (prewencję pozytywną) i odstraszania od naruszenia prawa (prewencję negatywną)¹⁷. Związane jest to z realizacją celów Ustawy - kształtowania kultury terminowych płatności i przeciwdziałanie powstawaniu zatorów płatniczych w gospodarce. Nadto jej funkcja wyraża się również w zapobieganiu kredytowania się kosztem innych przedsiębiorców, poprzez uczynienie takiego zachowania nieopłacalnym.

(144) W nauce prawa i orzecznictwie wskazuje się, że administracyjne kary pieniężne - w odróżnieniu od środków karnych - pełnią przede wszystkim funkcję prewencyjną, a ich funkcja represyjna - chociaż nie jest negowana - nie pełni roli pierwszoplanowej¹⁸. Jak podkreśla się w orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego - administracyjne kary pieniężne są środkami mającymi na celu mobilizowanie podmiotów do terminowego i prawidłowego wykonywania obowiązków wobec państwa, zapewniają zatem realizację wykonawczo-zarządzających zadań administracji. Przez zapowiedź negatywnych konsekwencji, jakie nastąpią w wypadku naruszenia obowiązków określonych w ustawie albo w decyzji administracyjnej, motywują adresatów do wykonywania ustawowych obowiązków¹⁹.

(145) Jak wynika z uzasadnienia projektu ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych - priorytetem w przedłożonym projekcie było przyjęcie skutecznych instrumentów ochrony wierzycieli. Z tych względów - oprócz instrumentów prywatnoprawnych, ustawodawca zdecydował się na wprowadzenie administracyjnych kar pieniężnych dla podmiotów, które nadmiernie opóźniają się ze spełnianiem swoich świadczeń pieniężnych wobec kontrahentów. Celem przywołanej zmiany legislacyjnej była poprawa sytuacji nieokreślonego kręgu wierzycieli poprzez wymuszenie za pomocą systemu represyjnego - przestrzegania przez dłużników umownych

¹⁷ Zob. A. Piszcz, *Sankcje w polskim prawie antymonopolowym*, Białystok 2013 s. 59 - 60.

¹⁸ R. Stankiewicz, Komentarz do art. 189B (w:) R. Hausner, *Kodeks Postępowania Administracyjnego Komentarz*. Wydanie 7, Legalis/el. 2021.

¹⁹ Por. wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 25 marca 2010 r., sygn. akt P 9/08, OTK-A 2010, Nr 3, poz. 26.

terminów zapłaty i nieprzekraczania terminów ustawowych, co ma sprzyjać budowaniu kultury terminowych płatności.

- (146) Mając na względzie powyższe, zdaniem Prezesa Urzędu, nienakładanie administracyjnej kary pieniężnej w przypadku stwierdzenia nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, byłoby uzasadnione, gdyby w okolicznościach konkretnej sprawy istniał taki słuszny interes Strony w nienałożeniu na nią kary, który przeważałby nad interesem społecznym w jej ukaraniu lub też - nałożenie kary pieniężnej w okolicznościach konkretnej sprawy byłoby sprzeczne z celami Ustawy i funkcją tej kary (prewencyjną i represyjną). Nadto, musiałoby być ono zgodne z normami prawnymi, w szczególności z konstytucyjną zasadą równości oraz dopuszczalne na gruncie art. 107 traktatu FUE. Jednakże, w niniejszej sprawie Prezes Urzędu istnienia takiego słusznego interesu Strony nie dostrzega.
- (147) Biorąc pod uwagę powyższe, nałożenie kary w niniejszej sprawie jest w pełni uzasadnione.
- (148) W toku postępowania Prezes Urzędu ustalił bowiem, że Strona popełniła delikt administracyjny polegający na nadmiernym opóźnianiu się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych. W jego wyniku w okresie objętym postępowaniem podmioty wymienione w Tabelach A i B nie otrzymały bądź otrzymały po terminie zapłaty należne im świadczenia pieniężne za dostarczone towary lub wykonane usługi, których łączna wartość wyniosła [informacja prawnie chroniona].
- (149) Należy przy tym mieć przy tym na uwadze, że niepłacenie na czas wierzycielom wywołuje daleko idące skutki na rynku, bowiem pośrednio może oddziaływać również na kolejne podmioty uczestniczące w łańcuchach dostaw. A zatem krąg podmiotów dotkniętych bezprawnym zachowaniem Strony postępowania może być znacznie szerszy. Nie ulega zatem wątpliwości, że bezprawnym zachowaniem Strony postępowania został lub mógł zostać dotknięty szerszy krąg uczestników rynku, a nieotrzymanie przez nich na czas zapłaty jest zjawiskiem niekorzystnym dla gospodarki, grozi powstawaniem zatorów płatniczych, a przez to narusza wymagający ochrony interes ogólnospołeczny.
- (150) Brak zapłaty w uzgodnionym terminie powoduje, że wierzyciele nie mogą zarządzać własnymi środkami finansowymi, które im się należą i którymi mogliby dysponować, gdyby otrzymali je w terminie, np. dokonywać zakupów, wypłacać wynagrodzenia pracownikom, czy spełniać swoje zobowiązania wobec wierzycieli prywatnoprawnych i publicznoprawnych. Jak wskazał Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 31 stycznia 2023 r., VII Aga 855/22 (niepubl.), opóźnienia w płatnościach naruszają istotny interes ekonomiczny dostawców, którzy wykonując swoje zobowiązanie mają prawo oczekiwać, że druga strona również

wykona swoje obowiązki wynikające z umowy. Brak płatności może przy tym powodować, że zatory płatnicze przenoszą się na dalsze podmioty w łańcuchu dostaw.

- (151) Biorąc pod uwagę powyższe, skala opóźniania się przez Stronę postępowania z zapłatą za dostarczone towary i usługi w analizowanym okresie, wyrażająca się kwotą zaległości [informacja prawnie chroniona], pozwala na stwierdzenie, że zachowanie Strony naruszyło lub mogło naruszyć interes szerszego kręgu podmiotów/wierzycieli, a zatem stworzyło stan zagrożenia powstaniem zatorów płatniczych w gospodarce.
- (152) Uzasadnione jest zatem wymierzenie Stronie kary aby odstraszyć ją od popełniania tego czynu w przyszłości. W ten sposób realizuje się jednocześnie pośrednia ochrona wierzycieli, którzy często - w obawie przed utratą zamówień - nie dochodzą swych wierzytelności w stosunku do dłużników. Nie ma zatem wątpliwości, że ochrona interesu społecznego w niniejszej sprawie wymaga ukarania sprawcy deliktu administracyjnego.
- (153) W ocenie Prezesa Urzędu, mając na uwadze całokształt okoliczności niniejszej sprawy, nałożenie kary w niniejszym postępowaniu jest uzasadnione i celowe.
- (154) Fakt opóźnień z płatnościami ze strony kontrahentów Strony postępowania Prezes Urzędu uwzględnił natomiast przy miarkowaniu administracyjnej kary pieniężnej.

2. Przesłanka odstąpienia od wymierzenia kary

- (155) Zgodnie z art. 13v ust. 7 Ustawy - w przypadku, gdy do nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych doszło na skutek działania siły wyższej, Prezes Urzędu odstępuje od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej.
- (156) Jak trafnie zauważył Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 27 października 2017 r., I OSK 3394/15²⁰, pojęcie siły wyższej nie jest definiowane normatywnie. W literaturze i judykaturze dominuje pogląd, że siła wyższa oznacza zdarzenie zewnętrzne w stosunku do powołującego się na nią podmiotu, którego to zdarzenia nie dało się przewidzieć ani mu zapobiec, nawet przy dołożeniu najwyższego stopnia staranności (wyrok NSA z 16 lutego 2018 r., I GSK 703/16²¹; uchwała pełnego składu Izby Cywilnej SN z 26 października 2007 r., III CZP 30/07²²). Najczęściej dotyczy to stanu klęski żywiołowej związanej z działaniem sił przyrody, lecz także może chodzić o zakłócenia porządku społecznego, jak zamieszki, wojna (wyroki NSA z 16 lutego 2018 r., I GSK 703/16²³ i I GSK 170/16²⁴). Przez siłę wyższą rozumie

²⁰ LEX nr 2407165.

²¹ Legalis nr 1840216.

²² Legalis nr 88637.

²³ Legalis nr 1840216.

²⁴ Legalis nr 1740600.

się zdarzenie zewnętrzne (teoria obiektywna), które ma charakter nadzwyczajny (nikły stopień prawdopodobieństwa jego wystąpienia) i którego skutkom w świetle aktualnego poziomu wiedzy i techniki nie można zapobiec (por. post. SN z 16 września 2011 r., IV CSK 77/11²⁵).

- (157) Zgodnie z treścią art. 13v ust. 7 Ustawy zdarzenie o takich cechach powinno być przyczyną nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem.
- (158) Strona postępowania w piśmie z 26 lutego 2024 r. podniosła, że w sprawie zachodzą okoliczności opisane w art. 13v ust. 7 Ustawy, wskazując, że siłą wyższą, której działanie miałoby mieć wpływ na nadmierne opóźnianie się przez Stronę ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem była wojna w Ukrainie, która spowodowała [informacja prawnie chroniona]. Zgodnie z wyjaśnieniami Strony, wojna mająca miejsce w Ukrainie przyczyniła się do [informacja prawnie chroniona]. Z uwagi na zobowiązania kredytowe Strony koszty finansowe [informacja prawnie chroniona].
- (159) Również w piśmie z 12 maja 2025 r. podtrzymała swoje stanowisko w kontekście wojny w Ukrainie, jako działania siły wyższej. W ocenie Strony – wybuch wojny w Ukrainie i jej gospodarcze skutki stanowią przykład działania siły wyższej w rozumieniu Ustawy, a tym samym są zdarzeniem o charakterze nadzwyczajnym, zewnętrznym i niemożliwym do przewidzenia. Strona postępowania wskazała również, że konsekwencją wybuchu wojny w Ukrainie i wzrostem inflacji był wzrost kosztów działalności, a w szczególności wzrost minimalnego wynagrodzenia.
- (160) Przepis art. 13v ust. 7 Ustawy wyraźnie wskazuje, że siła wyższa, jako przesłanka odstąpienia przez Prezesa Urzędu od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej znajduje zastosowanie jedynie wówczas, gdy do naruszenia prawa doszło wskutek zdarzenia o takim charakterze. Konieczne jest zatem, żeby nadmierne opóźnienie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, które stanowi powód wymierzenia tej sankcji, pozostawało w bezpośrednim związku z wystąpieniem siły wyższej. Takie stanowisko zostało wyrażone w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 27 października 2017 r. (I OSK 3394/15²⁶), a także w licznych orzeczeniach sądowych. Zgodnie z ugruntowanym poglądem, siła wyższa to zdarzenie zewnętrzne (niepochodzące z działań Strony), niemożliwe do przewidzenia przy zachowaniu należytej staranności i którego skutkom nie można zapobiec ani ich uniknąć, nawet podejmując wszelkie racjonalne środki ostrożności. Co istotne, siła wyższa musi również pozostawać w bezpośrednim związku przyczynowym

²⁵ Legalis nr 461921.

²⁶ Legalis nr 1697534.

z naruszeniem, którego skutki miałyby podlegać wyjątkowemu traktowaniu - w tym przypadku z nadmiernym opóźnieniem w regulowaniu należności. Związek ten będzie się zatem wyrażał w tym, że do naruszenia prawa ponad wszelką wątpliwość nie doszłoby, gdyby nie nastąpienie takiego zdarzenia.

(161) W ocenie Prezesa Urzędu, mimo, iż fakt wybuchu wojny w Ukrainie stanowi istotne zdarzenie o charakterze nadzwyczajnym, nie usprawiedliwia nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych. Aby móc mówić o zaistnieniu siły wyższej lub nadzwyczajnej okoliczności, przedsiębiorca musi w sposób precyzyjny wykazać, w jaki sposób dane zdarzenie wpłynęło na niemożność realizacji obowiązków. Zdarzenia o charakterze geopolitycznym, nawet tak poważne, jak wojna, nie stanowią automatycznie siły wyższej w rozumieniu prawa administracyjnego, przede wszystkim, gdy: po pierwsze nie oddziałują bezpośrednio na sytuację podmiotu, a jedynie wpływają na warunki makroekonomiczne, tj. inflacja czy kursy walut, po drugie są częścią szerszego ryzyka gospodarczego, które powinno być wkalkulowane w model działalności przedsiębiorcy, a więc ryzyko polityczne, wahania cen, problemy z zaopatrzeniem i po trzecie dotyczą regionu, który nie jest miejscem prowadzenia działalności przez Stronę, ani jej głównych dostawców, czy odbiorców. Konflikt ten nie może zatem zostać zakwalifikowany jako siła wyższa w okolicznościach niniejszej sprawy, choćby z uwagi na fakt, że Polska nie jest stroną tego konfliktu. Działania wojenne prowadzone za naszą wschodnią granicą - chociaż pośrednio wpływają na wiele aspektów funkcjonowania również naszego państwa - nie mają jednak bezpośredniego związku z działalnością Strony postępowania, który to związek wskazywałby ponad wszelką wątpliwość, że to właśnie te działania wojenne spowodowały, że Strona naruszyła zakaz nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem. Strona postępowania nie przedstawiła żadnych dowodów na to, aby prowadziła działalność gospodarczą bezpośrednio uzależnioną od rynku ukraińskiego, bądź też, aby konflikt realnie uniemożliwił jej wykonywanie zobowiązań. Nie wykazała także, aby w wyniku wojny doszło np. do zerwania łańcuchów dostaw, utraty kluczowych zasobów lub istotnego spadku płynności finansowej w okresie objętym postępowaniem. Strona nie przedłożyła żadnych dokumentów handlowych świadczących o zerwaniu łańcuchów dostaw z Ukrainą lub państwami sąsiednimi, aneksów do umów, zmian harmonogramów realizacji usług czy dokumentacji wskazującej na faktyczne problemy z wykonaniem kontraktów, a wreszcie danych finansowych potwierdzających spadek przychodów lub gwałtowny wzrost kosztów operacyjnych bezpośrednio związany z wojną. Ponadto, ewentualne skutki pośrednie, w tym spowodowany m.in. konfliktem zbrojnym w Ukrainie znaczący wzrost inflacji, wzrost cen energii czy surowców, a przez to wzrost stóp procentowych i kosztów finansowania zewnętrznego objął wszystkie podmioty w gospodarce

narodowej, zatem zarówno Strona postępowania, jak i jej kontrahenci, zostali dotknięci negatywnymi skutkami wojny w Ukrainie. Co więcej, czynniki te stanowią ryzyko gospodarcze, które jest nieodłącznie związane z prowadzeniem działalności w warunkach rynkowych - nie zaś siłą wyższą w rozumieniu Ustawy. Jednocześnie, należy wskazać, iż biorąc pod uwagę, że wybuch wojny miał miejsce w lutym 2022 roku, a na przypadający okres niniejszego postępowania, tj. maj 2023 r., czerwiec 2023 r. i lipiec 2023 r. konflikt zbrojny w Ukrainie trwał już ponad rok, należy uznać, że sytuacja ta była już trwałym, przewidywalnym elementem otoczenia gospodarczego, z którym przedsiębiorcy mieli obowiązek się liczyć i adekwatnie dostosować prowadzenie działalności. Strona miała więc możliwość podjęcia działań dostosowawczych, tj. dostosowania realizacji umów do nowych okoliczności społeczno-gospodarczych (renegocjacja umów, ograniczenie kosztów), m.in. odwołując się chociażby do klauzul umownych oraz przepisów prawa zezwalających na zmianę umowy w przypadku zaistnienia nieprzewidzianych okoliczności, a także dostęp do instrumentów wsparcia publicznego, które miały łagodzić skutki wojny. Nie można zatem twierdzić, że samo wystąpienie wojny - jako fakt powszechnie znany i długo trwający - czyni niemożliwym wykonanie obowiązku zapłaty. Strona nie może ograniczać się do ogólnikowego powołania się na sytuację międzynarodową - musi dowodowo wykazać, że to właśnie wojna uniemożliwiła jej konkretnie realizację obowiązków umownych wobec poszczególnych kontrahentów. Uznanie, że wojna w Ukrainie automatycznie wyłącza odpowiedzialność za takie zachowania prowadziłoby do nieakceptowalnego osłabienia ochrony interesów uczestników rynku, a w szczególności małych i średnich przedsiębiorców. Umożliwiłoby bowiem obchodzenie przepisów ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych przez odwoływanie się do zewnętrznych, ogólnych kryzysów bez wykazania realnego wpływu. To z kolei godziłoby w zasadę równego traktowania uczestników obrotu gospodarczego i interesy uczciwych wierzycieli. Interes publiczny wymaga zaś, aby tego rodzaju praktyki były sankcjonowane, chyba, że istnieją wyjątkowe, obiektywnie nieuniknione przeszkody, czego jednak Strona postępowania nie wykazała.

- (162) Strona postępowania, powołując się na wojnę w Ukrainie nie wykazała w sposób wystarczający istnienia bezpośredniego i rzeczywistego związku przyczynowego pomiędzy tym zdarzeniem, a niewykonaniem obowiązku terminowego regulowania świadczeń pieniężnych. Dlatego też, mając na uwadze wyżej przedstawione okoliczności sprawy oraz dokonane ustalenia, Prezes Urzędu nie znalazł podstaw do odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 13v ust. 7 Ustawy.

3. Wymiar administracyjnej kary pieniężnej

(163) Wymierzając wysokość administracyjnej kary pieniężnej Prezes Urzędu w pierwszej kolejności ustalił wysokość kary maksymalnej w oparciu o wzór ustawowy, określony w art. 13v ust. 2 i 2a Ustawy, a następnie dokonał jej miarkowania w oparciu o dyrektywy wymiaru kary, określone w art. 13 ust. 2b pkt 1-5 Ustawy. W oparciu o przywołane przepisy prawa i mając na względzie całokształt materiału dowodowego Prezes Urzędu zbadał, czy w niniejszej sprawie występują okoliczności obciążające lub łagodzące i rozważył, jaki powinny mieć one wpływ na wysokość kary pieniężnej. W ten sposób następuje indywidualizacja kary.

3.1. Maksymalna wysokość kary pieniężnej

(164) Zgodnie z art. 13v ust. 2 Ustawy - wysokość administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, nie może być większa niż obliczona według następującego wzoru:

$$WK = (WŚ1 \times 1\%) + (WŚ2 \times 2\%) + (WŚ3 \times 4\%) + (WŚ4 \times 12\%) + (WŚ5 \times 24\%)$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

WK - maksymalną wysokość administracyjnej kary pieniężnej,

WŚ1 - sumę wartości wymagalnych świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie lub ich równowartości - w przypadku, gdy zostały wyrażone w walucie obcej, w stosunku do których okres, który upłynął od dnia wymagalności niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia pieniężnego do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem albo do dnia jego spełnienia, jeżeli świadczenie pieniężne zostało spełnione w okresie objętym postępowaniem, nie przekracza 30 dni,

WŚ2 - sumę wartości wymagalnych świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie lub ich równowartości - w przypadku, gdy zostały wyrażone w walucie obcej, w stosunku do których okres, który upłynął od dnia wymagalności niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia pieniężnego do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem albo do dnia jego spełnienia, jeżeli świadczenie pieniężne zostało spełnione w okresie objętym postępowaniem, wynosi od 31 do 60 dni,

WŚ3 - sumę wartości wymagalnych świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie lub ich równowartości - w przypadku, gdy zostały wyrażone w walucie obcej, w stosunku do których okres, który upłynął od dnia wymagalności niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia pieniężnego do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem albo do dnia jego spełnienia, jeżeli świadczenie pieniężne zostało spełnione w okresie objętym postępowaniem, wynosi od 61 do 120 dni,

WŚ4 - sumę wartości wymagalnych świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie lub ich równowartości - w przypadku, gdy zostały wyrażone w walucie obcej, w stosunku do których okres, który upłynął od dnia wymagalności niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia pieniężnego do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem albo do dnia jego spełnienia, jeżeli świadczenie pieniężne zostało spełnione w okresie objętym postępowaniem, wynosi od 121 do 365 dni,

WŚ5 - sumę wartości wymagalnych świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie lub ich równowartości - w przypadku, gdy zostały wyrażone w walucie obcej, w stosunku do których okres, który upłynął od dnia wymagalności niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia pieniężnego do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem albo do dnia jego spełnienia, jeżeli świadczenie pieniężne zostało spełnione w okresie objętym postępowaniem, przekracza 365 dni.

(165) Odnosząc się do treści art. 13v ust. 2a Ustawy Prezes Urzędu wskazuje, że dokonując ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie i określając zakres przedmiotowy uwzględnił treść art. 13b ust. 4 Ustawy i pominął świadczenia pieniężne:

- 1) których termin spełnienia upłynął wcześniej niż 2 lata przed dniem wszczęcia postępowania;
- 2) wynikające z transakcji handlowych, których wyłącznymi stronami są podmioty należące do tej samej grupy kapitałowej;
- 3) wynikające z transakcji handlowych zawieranych w zakresie działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, o których mowa odpowiednio w art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej.

(166) Prezes Urzędu przedstawił wartość Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych w Tabelach A i B i obliczając dla każdego z nich liczbę dni opóźnienia zakwalifikował każde z tych świadczeń do właściwej grupy opóźnień określanych symbolami od WŚ1 do WŚ5.

(167) Wartość Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych w poszczególnych grupach opóźnienia wyniosła:

- WŚ1 = [informacja prawnie chroniona] zł
- WŚ2 = [informacja prawnie chroniona] zł
- WŚ3 = [informacja prawnie chroniona] zł
- WŚ4 = [informacja prawnie chroniona] zł
- WŚ5 = [informacja prawnie chroniona] zł

(168) W celu obliczenia maksymalnej wartości administracyjnej kary pieniężnej (WK) Prezes Urzędu zastosował wzór określony w art. 13v ust. 2 Ustawy:

$$WK = (WŚ1 \times 1\%) + (WŚ2 \times 2\%) + (WŚ3 \times 4\%) + (WŚ4 \times 12\%) + (WŚ5 \times 24\%)$$

(169) W stanie faktycznym niniejszej sprawy, maksymalna kwota administracyjnej kary pieniężnej obliczana jest w oparciu o ustalone wartości [informacja prawnie chroniona]:

$$WK = [\text{informacja prawnie chroniona}]$$

3.2. Miarkowanie kary pieniężnej

(170) Zgodnie z art. 13v ust. 2b Ustawy, przy ustalaniu wysokości administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w art. 13v ust. 1, Prezes Urzędu bierze pod uwagę następujące dyrektywy wymiaru kary:

- 1) wagę naruszenia;
- 2) okoliczności naruszenia wykazane przez stronę postępowania;
- 3) działania podjęte przez stronę postępowania z własnej inicjatywy w celu zaprzestania naruszenia;
- 4) współpracę strony postępowania z Prezesem Urzędu w toku postępowania, w szczególności przyczynienie się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania;
- 5) spełnienie przez stronę postępowania wszystkich niespełnionych w terminie świadczeń pieniężnych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych, nie później niż w terminie 60 dni od dnia doręczenia stronie postanowienia o wszczęciu postępowania.

(171) W powyższym zakresie Prezes Urzędu, w toku niniejszego postępowania, wzywał Stronę do opisanie przywołanych okoliczności wraz z przedstawieniem materiału dowodowego wskazującego na ich wystąpienie.

(172) Biorąc pod uwagę powyższe oraz mając na względzie treść art. 13v ust. 2b pkt 1-5 Ustawy Prezes Urzędu rozważał odrębnie każdą z dyrektyw wymiaru kary w zakresie istnienia okoliczności łagodzących i obciążających. Zestawiał ze sobą te okoliczności w ramach każdej z dyrektyw, aby ocenić, czy dają one podstawę do złagodzenia lub zaostrzenia kary w ramach danej dyrektywy.

3.2.1. Waga naruszenia

(173) W niniejszym postępowaniu naruszenie prawa ma postać naruszenia ustawowego zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, określonego w art. 13b ust. 1 i 2 Ustawy.

- (174) Waga naruszenia w konkretnej sprawie powinna być zatem oceniana w kategoriach stopnia naruszenia ustawowego zakazu.
- (175) Rozważając wagę naruszenia zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych należy wziąć pod uwagę stopień naruszenia dóbr i wartości chronionych Ustawą przez sprawcę deliktu administracyjnego. Do dóbr i wartości chronionych przez Ustawę bez wątplenia należy dotrzymywanie, przez przedsiębiorców, w obrocie handlowym zobowiązań umownych, poprzez terminowe regulowanie płatności.
- (176) W zakresie wagi naruszenia Strona postępowania podniosła, iż [informacja prawnie chroniona]. Analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego i zaprezentowane w Tabelach A i B wyniki ustaleń Prezesa Urzędu są zbieżne z powyższymi szacunkami Strony, gdyż wskazują one, że suma wartości Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych, których ustalone opóźnienia nie przekraczają [informacja prawnie chroniona] sumy wartości wszystkich Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych.
- (177) W tym miejscu należy wskazać, że sposób kalkulacji kary w oparciu o wzór określony w art. 13v ust. 2 Ustawy uwzględnia już aspekt długości opóźnień w powiązaniu z wartością Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych i w ten sposób podstawowy wymiar kary obejmuje już niejako wagę naruszenia w tym zakresie. Biorąc pod uwagę zastosowany przez ustawodawcę algorytm, w którym przewidział on, że najniższą sankcją objęte są opóźnienia wynoszące od 1 do 30 dni (WŚ1), to wszelkie dodatkowe modyfikacje wysokości nakładanej kary uwzględniające wagę naruszenia, a w tym przypadku jej obniżenie względem kary maksymalnej mogłyby zostać zastosowane z uwzględnieniem opóźnień relatywnie krótkich w odniesieniu do ww. widełek 1-30 dni. Prezes Urzędu byłby skłonny uznać wagę naruszenia za „nieznaczną”, a więc uzasadniającą obniżenie kary, jedynie w razie przewagi nieznaczących opóźnień, maksymalnie do 7 dni, w odniesieniu do wszystkich opóźnień ustalonych w sprawie²⁷.
- (178) Tymczasem w toku postępowania Prezes Urzędu ustalił, że:
- liczba świadczeń pieniężnych spełnionych przez Stronę z opóźnieniem nieprzekraczającym 7 dni ujętych w Tabelach A i B wynosi łącznie [informacja prawnie chroniona];
 - suma wartości świadczeń pieniężnych spełnionych przez Stronę z opóźnieniem nieprzekraczającym 7 dni wynosi [informacja prawnie chroniona].

²⁷ Decyzje Prezesa Urzędu z 29 maja 2025 r. nr DZP-8/2025, znak sprawy DZP.93.11.2023.MD oraz z 16 maja 2025 r. nr DZP-7/2025, znak sprawy DZP.93.9.2023.BC, których wersje jawne opublikowane są w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (https://decyzje.uokik.gov.pl/bp/dec_prez.nsf).

- (179) Biorąc pod uwagę, że [informacja prawnie chroniona], w ocenie Prezesa Urzędu, nie można w realiach niniejszej sprawy mówić o mniejszej wadze naruszenia, która mogłaby zostać uwzględniona przy wymiarze kary jako okoliczność łagodząca.
- (180) Wobec faktu, iż Prezes Urzędu za opóźnienia krótkoterminowe uznaje opóźnienia nieprzekraczające 7 dni, nie uwzględnił on jako okoliczności łagodzącej, podniesionej przez Stronę okoliczności [informacja prawnie chroniona]. Nie sposób przy tym pominąć faktu, że suma wartości Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych, których ustalone opóźnienia [informacja prawnie chroniona]. Tak wysoka wartość Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych spełnionych [informacja prawnie chroniona] przemawia przeciwko uznaniu tej okoliczności za łagodzącą.
- (181) Jednocześnie wskazać należy, że ustalenia powyższe dotyczące zarówno Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych spełnionych z opóźnieniem [informacja prawnie chroniona], nie stanowią podstawy do oceny wagi naruszenia jako znacznej, która mogłaby skutkować niekorzystnym dla Strony zaostreniem kary. Wobec powyższego, Prezes Urzędu uznaje okoliczność wagi naruszenia za neutralną, tj. nie mającą wpływu na ustalenie wysokości nakładanej kary pieniężnej.

3.2.2. Okoliczności naruszenia wykazane przez Stronę postępowania

- (182) Rozpatrując drugą dyrektywę wymiaru kary, czyli okoliczności naruszenia wykazane przez Stronę postępowania (art. 13v ust. 2b pkt 2 Ustawy), Prezes Urzędu ustalił, co następuje.
- (183) Należy przez to rozumieć okoliczności, w jakich doszło do naruszenia zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, składające się na sytuację faktyczną lub prawną, w której znajdowała się Strona postępowania, w okresie objętym postępowaniem. Nie ma przy tym wątpliwości, że okoliczności te powinny pozostawać w związku przyczynowym z naruszeniem zakazu, a zatem z powstaniem stanu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.
- (184) W zakresie okoliczności naruszenia zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych Strona wskazała na różne aspekty jej działalności, w tym: [informacja prawnie chroniona].
- (185) W ocenie Prezesa Urzędu, charakter każdej z powyższych wskazanych przez Stronę kwestii stanowi o tym, że są to okoliczności związane ze specyfiką branży, w której działa Strona i jako takie mieszczą się one w pojęciu ryzyka przedsiębiorcy. Należy podkreślić przy tym, że każdorazowo ryzyko prowadzenia działalności gospodarczej ciąży tylko i wyłącznie na przedsiębiorcy. Podejmowane w ramach tej działalności decyzje biznesowe, relacje

handlowe oparte na swobodzie umów czy działanie na rynku w ramach konkurencji oraz ewentualne negatywne dla przedsiębiorcy konsekwencje z tym związane obciążają wyłącznie tego przedsiębiorcę, nie zaś jego kontrahentów.

- (186) W ocenie Prezesa Urzędu, podniesionych w tym zakresie przez Stronę postępowania okoliczności nie można zatem uznać za okoliczności łagodzące przy ustalaniu wysokości nakładanej kary pieniężnej.
- (187) Niezależnie od powyższych nieuwzględnionych przez Prezesa Urzędu okoliczności, dodatkową kwestią, która - zdaniem Strony - miała wpływ na generowane przez nią opóźnienia w rozliczeniach z dostawcami był fakt, iż sama pozostawała ofiarą zatorów płatniczych. W piśmie z 28 czerwca 2024 r. i załączonym do niego oświadczeniu Strona przedstawiła strukturę przeterminowanych należności, z których to informacji wynika, że [informacja prawnie chroniona].
- (188) Analiza przedłożonego przez Stronę oświadczenia pozwala stwierdzić, że w okresie objętym [informacja prawnie chroniona]. Zgromadzony materiał dowodowy wskazuje zatem, że opóźnienia w spełnianiu świadczeń pieniężnych przez Stronę występowały w kontekście szerszych trudności płatniczych w łańcuchu dostaw, a Strona postępowania nie była jedynym uczestnikiem transakcji, który nie dochował terminów. Fakt, że kontrahenci nie wywiązywali się terminowo ze swoich zobowiązań wobec Strony, [informacja prawnie chroniona].

Dowody: Oświadczenie Strony postępowania z 28 czerwca 2024 r. [047.02]

- (189) Z powyższych względów, okoliczność tę Prezes Urzędu uwzględnił na korzyść Strony przy ustalaniu wysokości administracyjnej kary pieniężnej, jako przejaw ograniczonego wpływu Strony na całość opóźnień.

3.2.3. Działania podjęte przez Stronę postępowania w celu zaprzestania naruszenia

- (190) Rozważając trzecią dyrektywę wymiaru kary: działania podjęte przez stronę postępowania z własnej inicjatywy w celu zaprzestania naruszenia (art. 13v ust. 2b pkt 3 Ustawy), Prezes Urzędu zważył, co następuje.
- (191) W piśmie z 26 lutego 2024 r. Strona wskazała, że [informacja prawnie chroniona].
- (192) Należy podkreślić, że w wezwaniu z 8 stycznia 2024 r. w punkcie 7 Prezes Urzędu zobowiązał Stronę do wyczerpującego opisanie i należytego udokumentowania faktu wystąpienia okoliczności, na które Strona powoła się w kontekście okoliczności, o których mowa w art. 13v ust. 2b Ustawy, które Prezes Urzędu bierze pod uwagę przy ustalaniu wysokości administracyjnej kary pieniężnej, w tym m.in. podjęcia przez Stronę z własnej inicjatywy działań w celu zaprzestania naruszenia. Również w piśmie z dnia 14 kwietnia 2025 r. Prezes

Urzędu zwrócił Stronie uwagę, iż podniesione przez nią okoliczności nie zostały udowodnione.

(193) W odpowiedzi na pismo Prezesa Urzędu z 14 kwietnia 2025 r. Strona postępowania przy piśmie z 12 maja 2025 r. przekazała [informacja prawnie chroniona].

(194) Ponadto Strona postępowania wskazała, że [informacja prawnie chroniona].

(195) Strona podniosła przy tym, że niezasadne jest ograniczanie przesłanki „działań podjętych w celu zaprzestania naruszenia” wyłącznie do okresu objętego postępowaniem lub wcześniejszego. W ocenie Strony postępowania Ustawa nie wprowadza ograniczeń czasowych, a istotą jest realność działań i ich cel, czyli zapobieżenie lub ograniczenie opóźnień w płatnościach, a każde działanie świadczące o odpowiedzialnym podejściu do regulowania zobowiązań powinno być uwzględnione.

(196) W pierwszej kolejności podnieść należy, iż w ocenie Prezesa Urzędu - i wbrew twierdzeniom Strony - charakter działań podjętych w celu zaprzestania naruszenia mogą mieć działania podjęte przez Stronę wyłącznie w okresie objętym postępowaniem lub przed tym okresem, jeżeli mogły mieć bezpośredni wpływ na spełnianie przez Stronę świadczeń pieniężnych w badanym okresie. Działania podjęte po okresie objętym niniejszym postępowaniem, tj. po 31 lipca 2023 r., nie mogą mieć takiego charakteru, bowiem nie sposób jest przyjąć, iż miały one na celu zaprzestanie naruszenia, które zostało dokonane przed ich podjęciem (w miesiącach maj, czerwiec, lipiec 2023 r.).

(197) Niezależnie od powyższego, Prezes Urzędu przeanalizował wszystkie podniesione w tym zakresie przez Stronę kwestie oraz przedstawione dokumenty, zarówno te dotyczące działań Strony z okresu późniejszego niż okres objęty postępowaniem, jak również te pochodzące z okresu objętego postępowaniem i sprzed tego okresu [informacja prawnie chroniona].

(198) Odnosząc się do [informacja prawnie chroniona], zauważyć należy, że działania w tym obszarze dotyczą [informacja prawnie chroniona]. Z przedłożonych przez Stronę na tę okoliczność dowodów nie sposób bowiem wywieść, że działania te [informacja prawnie chroniona]. W tym miejscu należy podkreślić, że aby takie działania (oraz ich ewentualne skutki) mogły zostać przeanalizowane i poddane ocenie w niniejszym postępowaniu jako działania podjęte przez Stronę w celu zaprzestania naruszenia, to musiałyby one zostać podjęte w takim okresie, który byłby relewantny dla badanego w postępowaniu okresu obejmującego maj, czerwiec i lipiec 2023 roku, w którym to okresie Strona dopuściła się stwierdzonego naruszenia prawa. Jednakowoż, omawiane tutaj działania były przez Stronę podejmowane w latach 2024-2025 i jako takie nie mogą zostać uznane za działania podjęte

przez Stronę w celu zaprzestania naruszenia zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie maj, czerwiec, lipiec 2023 roku.

- (199) Również przedstawiona przez Stronę [informacja prawnie chroniona] nie dowodzi aby miała ona związek z jakimikolwiek działaniami podejmowanymi przez Stronę, ukierunkowanymi na terminowe spełnianie świadczeń pieniężnych i to takimi działaniami, których skala wskazywałaby na świadome dążenie Strony do uniknięcia naruszenia zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych. Treść przedstawionej przez Stronę korespondencji wskazuje jedynie na fakt, że [informacja prawnie chroniona]. Chociaż w przypadku tej korespondencji, okres w którym się odbywała pokrywa się z okresem objętym postępowaniem, to jednak nie sposób wywieść z jej treści, aby była ona związana z jakimikolwiek działaniami podjętymi przez Stronę z własnej inicjatywy w celu terminowego spełniania świadczeń pieniężnych na rzecz dostawców. Co więcej, wszelkie działania podejmowane przez przedsiębiorcę w obszarze [informacja prawnie chroniona], należą do standardowych czynności niezbędnych do prawidłowego zarządzania finansami firmy i podejmowania decyzji biznesowych, nie tylko w celu zapewnienia pokrycia bieżących zobowiązań na rzecz dostawców, lecz wszelkich bieżących zobowiązań przedsiębiorcy (podatkowych, pracowniczych, kredytowych), czy decyzji biznesowych w obszarach inwestycyjnych. Strona wskazała, że [informacja prawnie chroniona]. W ocenie Prezesa Urzędu, [informacja prawnie chroniona].
- (200) Strona wskazała również, że [informacja prawnie chroniona]. W ocenie Prezesa Urzędu, [informacja prawnie chroniona].
- (201) Odnosząc się do argumentu Strony dot. działań podjętych w obszarze [informacja prawnie chroniona], Prezes Urzędu wskazuje, że [informacja prawnie chroniona]. Zdaniem Strony, działanie to zmierzające do [informacja prawnie chroniona]. Jednak w ocenie Prezesa Urzędu, tego rodzaju doraźne decyzje biznesowe podejmowane w reakcji na występujące różnego rodzaju zdarzenia w otoczeniu przedsiębiorcy czy zmiany wskaźników ekonomicznych należą do standardowych działań podejmowanych przez przedsiębiorcę.
- (202) Odnosząc argumentu Strony dotyczącego [informacja prawnie chroniona], Prezes Urzędu zważył, że [informacja prawnie chroniona].
- (203) Biorąc pod uwagę powyższe, Prezes Urzędu uznał, że wskazane przez Stronę okoliczności nie stanowią działań podjętych przez Stronę w celu zaprzestania naruszenia, a tym samym, nie mogą zostać uznane za okoliczność łagodzącą przy ustalaniu wysokości nakładanej kary pieniężnej.

3.2.4. Współpraca Strony z Prezesem Urzędu w toku postępowania

- (204) W zakresie współpracy Strony z Prezesem Urzędu w toku postępowania, w szczególności przyczynienie się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania, należy wskazać co następuje.
- (205) Prezes Urzędu nie kwestionuje, że w toku postępowania Strona podjęła współpracę z Prezesem Urzędu, współdziałając i nie utrudniając przebiegu postępowania. Strona wypełniła przekazaną jej Tabelę nr 1 w sposób pozwalający na jej analizę, przy czym, część informacji wymagała dalszych uzupełnień, korekt i wyjaśnień. Ponadto, Strona - co do zasady - rzetelnie odpowiadała na kierowane do niej wezwania, przekazując żądane informacje oraz dokumenty w formie umożliwiającej ich dalsze wykorzystanie dowodowe, z zastrzeżeniem, że terminy na przekazanie informacji i dokumentów były przez Prezesa Urzędu przedłużane na wniosek Strony.
- (206) Niemniej, z analizy przebiegu postępowania nie wynika, aby Strona wykazała się szczególną inicjatywą w zakresie wyjaśnienia sprawy, czy też podejmowała działania wykraczające ponad poziom zwykłego wykonywania obowiązków procesowych. Przeciwnie - jak już wyżej wspomniano - kilkakrotnie przedłużane na wniosek Strony terminy do udzielenia odpowiedzi na wezwania Prezesa Urzędu miały wpływ na całkowity czas trwania postępowania. Tym samym, mimo, że Strona nie utrudniała prowadzenia postępowania i współpracowała z organem w zakresie wymaganym przepisami, jej zachowanie nie miało charakteru aktywnego współdziałania, które mogłoby przyczynić się do szybszego, sprawniejszego lub bardziej efektywnego zakończenia sprawy. Strona nie przedłożyła także dowodów z własnej inicjatywy przed wezwaniem organu, ani nie podejmowała innych czynności mogących świadczyć o szczególnej postawie proaktywnej.
- (207) Tymczasem, zgodnie z utrwalonym orzecznictwem oraz linią interpretacyjną Prezesa Urzędu, wykazanie się ponadstandardową współpracą, tj. działaniami mającymi na celu faktyczne usprawnienie przebiegu postępowania lub wyjaśnienie sprawy z własnej inicjatywy może zostać potraktowane jako okoliczność łagodząca przy ustalaniu wysokości administracyjnej kary pieniężnej. Tym nie mniej, w niniejszej sprawie sytuacja taka nie miała miejsca.
- (208) W konsekwencji, Prezes Urzędu uznał, że postawa Strony w toku postępowania administracyjnego - mimo, że poprawna - nie stanowi czynnika wpływającego na obniżenie wysokości kary pieniężnej, ponieważ nie wykazała ona aktywnego zaangażowania, ani też nie przyczyniła się w sposób istotny do sprawnego zakończenia postępowania.

3.2.5. Spełnienie przez Stronę postępowania wszystkich niespełnionych w terminie świadczeń pieniężnych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych

- (209) Odnosząc się do ostatniej dyrektywy wymiaru kary, tj. spełnienia przez Stronę postępowania wszystkich niespełnionych w terminie świadczeń pieniężnych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych, nie później niż w terminie 60 dni od dnia doręczenia stronie postanowienia o wszczęciu postępowania, Prezes Urzędu nie stwierdził w niniejszej sprawie zaistnienia powyższej okoliczności.
- (210) W piśmie z 12 maja 2025 r. Strona wskazała, iż [informacja prawnie chroniona].
- (211) Prezes Urzędu podkreśla, że uregulowanie zaległych świadczeń pieniężnych po wszczęciu postępowania może - co do zasady - stanowić okoliczność łagodzącą przy ustalaniu wysokości administracyjnej kary pieniężnej, jednakże, wyłącznie wówczas, gdy zapłata obejmie zarówno należność główną jak również odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych i nastąpi to nie później niż przed upływem 60 dni od dnia doręczenia Stronie postanowienia o wszczęciu postępowania. Tymczasem, w niniejszej sprawie [informacja prawnie chroniona].
- (212) Wobec powyższego, Prezes Urzędu nie uznał tej okoliczności za łagodzącą przy ustalaniu wysokości nakładanej kary pieniężnej.

3.3. Wysokość kary pieniężnej

- (213) Biorąc pod uwagę powyższe Prezes Urzędu ustalając wymiar kary za nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę, uwzględnił na korzyść Strony opisaną powyżej okoliczność łagodzącą, dokonał miarkowania maksymalnej administracyjnej kary pieniężnej ustalając ją w wysokości 1 094 956,58 zł i orzekł jak w punkcie 1.2. sentencji decyzji.
- (214) Jest to zarazem kara mieszcząca się w granicach kary maksymalnej obliczonej w sposób określony w art. 13v ust. 2 Ustawy, z pominięciem świadczeń wskazanych w art. 13v ust. 2a Ustawy i uwzględniająca dyrektywy wymiaru kary, o których mowa w art. 13v ust. 2b pkt 1-5 Ustawy.
- (215) Prezes Urzędu wskazuje, że kara pieniężna ma znaczenie edukacyjne dla samego przedsiębiorcy, ma zapobiec ponownemu naruszeniu przez Stronę przepisów Ustawy, w konsekwencji kara ma zatem być odczuwalną dolegliwością dla Strony, jako reakcja na naruszenie przepisów, ale także wyraźnym ostrzeżeniem na przyszłość, i to zarówno dla podmiotu karanego jak i innych przedsiębiorców dopuszczających się naruszenia zakazu

nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych. Kara ta ma za zadanie motywować adresatów norm prawnych do ich respektowania i służy zapobieganiu ponownemu naruszeniu przepisów Ustawy w przyszłości. Wymierzona Stronie kara pieniężna jest adekwatna do stopnia dokonanego przez Stronę naruszenia.

(216) Stosownie do treści art. 13x ust. 2 Ustawy, administracyjną karę pieniężną uiszcza się w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna.

(217) Stosownie do treści art. 13x ust. 1 Ustawy, środki finansowe pochodzące z administracyjnych kar pieniężnych, o których mowa w art. 13t i art. 13v, stanowią dochód budżetu państwa, i są wnoszone na rachunek bieżący dochodów Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

(218) Mając na uwadze powyższe, administracyjną karę pieniężną nałożoną przez Prezesa Urzędu niniejszą decyzją, Strona postępowania jest zobowiązana uiścić w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja stanie się ostateczna na podany poniżej rachunek bankowy Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

NBP o/o Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000

VI. Koszty postępowania

(219) Zgodnie z art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w zw. z art. 13h Ustawy, Prezes Urzędu rozstrzyga o kosztach, w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie. Natomiast stosownie do art. 77 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, jeżeli w wyniku postępowania stwierdzono naruszenie jej przepisów, przedsiębiorca, który dopuścił się tego naruszenia, jest obowiązany ponieść koszty postępowania.

(220) Zgodnie z art. 263 § 1 k.p.a., do kosztów postępowania zalicza się m.in.: koszty podróży i inne należności świadków i biegłych, koszty spowodowane oględzinami na miejscu, koszty mediacji, a także koszty doręczenia stronom pism urzędowych.

(221) Zgodnie z art. 264 § 1 k.p.a., jednocześnie z wydaniem decyzji organ administracji publicznej ustala, w drodze postanowienia, wysokość kosztów postępowania, osoby zobowiązane do ich poniesienia oraz termin i sposób ich uiszczenia.

(222) Postępowanie zakończone niniejszą decyzją zostało wszczęte z urzędu, a w jego wyniku Prezes Urzędu stwierdził naruszenie przepisów ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych.

(223) W niniejszej sprawie jako koszty postępowania Prezes Urzędu wskazał koszty związane z korespondencją prowadzoną w toku postępowania i ustalił je na kwotę 179,70 złotych.

Dowód: Wykaz kosztów postępowania [059]

(224) Mając na uwadze powyższe, Prezes Urzędu postanowił obciążyć Stronę niniejszego postępowania kosztami postępowania w wysokości 179,70 złotych i orzekł jak w punkcie II.1 sentencji decyzji. Ww. kwotę należy uiścić w terminie 30 dni od dnia, w którym rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów stanie się ostateczne, na podany poniżej rachunek bankowy Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

NBP o/o Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000

VII. Pouczenie

(225) Od niniejszej decyzji nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z rozstrzygnięcia może zwrócić się do Prezesa Urzędu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy²⁸ w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji²⁹. Przed upływem terminu do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy decyzja nie ulega wykonaniu, zaś wniosek wstrzymuje wykonanie decyzji³⁰.

(226) Jeżeli w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji Strona postępowania uiści w całości karę pieniężną oraz zrzeknie się wobec Prezesa Urzędu prawa do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy - Prezes Urzędu obniża wysokość administracyjnej kary pieniężnej o 20%.³¹ W takim przypadku Prezes Urzędu wydaje decyzję o zwrocie nadpłaconej administracyjnej kary pieniężnej³².

(227) Strona, bez konieczności skorzystania z prawa do złożenia wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy, może wnieść skargę na decyzję do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od dnia doręczenia stronie decyzji³³.

(228) Skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu³⁴.

(229) Wpis stosunkowy od skargi do wojewódzkiego sądu administracyjnego zależy od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:

- 1) do 10 000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
- 2) ponad 10 000 zł do 50 000 zł - 3% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;

²⁸ Na podstawie art. 13v ust. 9 Ustawy

²⁹ Na podstawie art. 129 § 1 i 2 w zw. z art. 127 § 3 k.p.a. w zw. z art. 13q Ustawy

³⁰ Na podstawie art. 130 § 1 i 2 z art. 127 § 3 k.p.a. w zw. z art. 13q Ustawy

³¹ Na podstawie art. 13v ust. 3 Ustawy

³² Na podstawie art. 13v ust. 4 Ustawy

³³ Na podstawie art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2024 r. poz. 935 ze zm.), dalej: „p.p.s.a.”

³⁴ Na podstawie art. 54 § 1 p.p.s.a.

- 3) ponad 50 000 zł do 100 000 zł - 2% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1 500 zł;
- 4) ponad 100 000 zł - 1% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2 000 zł i nie więcej niż 100 000 zł³⁵.

(230) Strona wnosząca skargę może w ramach prawa pomocy ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych oraz o ustanowienie profesjonalnego pełnomocnika³⁶.

(231) W przypadku kwestionowania wyłącznie postanowienia w przedmiocie kosztów postępowania, wskazać należy, że:

- 1) strona niezadowolona z postanowienia może się zwrócić do Prezesa Urzędu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy³⁷;
- 2) wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy należy wnieść do Prezesa Urzędu w terminie siedmiu dni od dnia doręczenia niniejszego postanowienia³⁸;
- 3) strona może wnieść skargę na niniejsze postanowienie bez konieczności wcześniejszego składania wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy do Prezesa Urzędu, a skargę należy w takim przypadku wnieść do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie³⁹;
- 4) skargę wnosi się w terminie 30 dni od dnia doręczenia skarżącemu rozstrzygnięcia w sprawie albo aktu, o którym mowa w art. 3 § 2 pkt 4a p.p.s.a.⁴⁰;
- 5) skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu;
- 6) od skargi na niniejsze postanowienie pobierany jest wpis stały w wysokości 100 zł⁴¹;
- 7) strona wnosząca skargę może w ramach prawa pomocy ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych oraz o ustanowienie profesjonalnego pełnomocnika.

(232) Stosownie do treści art. 13x Ustawy:

- 1) środki finansowe pochodzące z administracyjnych kar pieniężnych, o których mowa w art. 13t i art. 13v Ustawy, stanowią dochód budżetu państwa, i są wnoszone na rachunek bieżący dochodów Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
- 2) administracyjną karę pieniężną, o której mowa w art. 13t i art. 13v Ustawy, uiszcza się w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o jej nałożeniu stała się ostateczna;

³⁵ Na podstawie § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2021 r. poz. 535)

³⁶ Na podstawie art. 243 i nast. p.p.s.a.

³⁷ Na podstawie art. 127 § 3 w zw. z art. 144 k.p.a. w zw. z art. 13q Ustawy.

³⁸ Na podstawie art. 141 § 2 w zw. z art. 127 § 3 w zw. z art. 144 k.p.a. w zw. z art. 13q Ustawy.

³⁹ Na podstawie art. 52 § 3 p.p.s.a.

⁴⁰ Na podstawie art. 53 § 1 p.p.s.a.

⁴¹ Na podstawie § 2 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2021 r. poz. 535).

- 3) w przypadku upływu terminu, o którym mowa w pkt 2 powyżej, administracyjna kara pieniężna, o której mowa w art. 13t i art. 13v Ustawy, podlega ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji;
- 4) w przypadku nieterminowego uiszczenia administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w art. 13t i art. 13v Ustawy, odsetek nie nalicza się.

(233) Na podstawie art. 147 ust. 5 ustawy o doręczeniach elektronicznych⁴², do dnia 31 grudnia 2025 r. Urząd dokonuje doręczeń korespondencji z wyłączeniem stosowania art. 4 i 5 ustawy o doręczeniach elektronicznych.

(234) Zgodnie z treścią art. 147 ust. 6 w zw. z art. 41 i art. 147 ust. 5 ustawy o doręczeniach elektronicznych, w przypadku wyłączenia stosowania przepisów art. 4 (dotyczącego doręczania korespondencji na adres do doręczeń elektronicznych) i art. 5 (dotyczącego doręczania korespondencji z wykorzystaniem publicznej usługi hybrydowej) ustawy o doręczeniach elektronicznych, korespondencja może być doręczana przez Urząd na konto odbiorcy w systemie ePUAP, jeżeli wyraził on zgodę na doręczanie pism w postępowaniu za pośrednictwem systemu ePUAP lub złożył podanie przez elektroniczną skrzynkę podawczą Urzędu w toku prowadzonego postępowania. Do doręczeń dokonanych w powyższym przypadku odpowiednie zastosowanie znajduje art. 41 ustawy o doręczeniach elektronicznych, określający warunki wystawienia dowodów otrzymania.

(235) W przypadku braku możliwości doręczenia w sposób wskazany powyżej, Urząd doręcza pisma przesyłką rejestrowaną, o której mowa w art. 3 pkt 23 ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe⁴³ (art. 39 § 3 pkt 1 k.p.a. w zw. z art. 13q Ustawy), chyba że doręczenie następuje na konto w systemie teleinformatycznym Urzędu albo w siedzibie Urzędu (art. 39 § 1 k.p.a. w zw. z art. 13q Ustawy) lub przez pracowników Urzędu lub przez inne upoważnione osoby lub organy (art. 39 § 3 pkt 2 k.p.a. w zw. z art. 13q Ustawy).

(236) W celu zapewnienia sprawnego obiegu korespondencji oraz standaryzacji formatów danych wymienianych pomiędzy instytucjami publicznymi a podmiotami prywatnymi, a także zapewnienia gwarancji jednolitego dostępu do usług elektronicznych, Prezes Urzędu preferuje otrzymywanie wszelkiej korespondencji drogą elektroniczną na adres do doręczeń elektronicznych Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wpisany do bazy adresów elektronicznych (BAE) lub na elektroniczną skrzynkę podawczą Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów za pośrednictwem ePUAP.

⁴² Ustawa z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych (Dz.U. z 2024 r. poz. 1045 ze zm.)

⁴³ Dz. U. z 2023 r. poz. 1640 ze zm.

(237) Korespondencję kierowaną do Urzędu można również przestać lub doręczyć osobiście na adres: Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów, pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.

(238) Stosownie do art. 147 ust. 2 ustawy o doręczeniach elektronicznych doręczenie korespondencji nadanej przez osobę fizyczną lub podmiot niebędący podmiotem publicznym, będące użytkownikami konta w ePUAP, do podmiotu publicznego posiadającego elektroniczną skrzynkę podawczą w ePUAP, w ramach usługi udostępnianej w ePUAP, jest równoważne w skutkach prawnych z doręczeniem przy wykorzystaniu publicznej usługi rejestrowanego doręczenia elektronicznego do dnia 31 grudnia 2025 r.

*Z upoważnienia Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Marlena Boba
Zastępcy Dyrektora
Departamentu Postępowań
w Sprawach Zatorów Płatniczych
/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/*

Załączniki:

1. Tabela A
2. Tabela B

Otrzymuje:

[informacja prawnie chroniona]

Tabela B

[illegible]